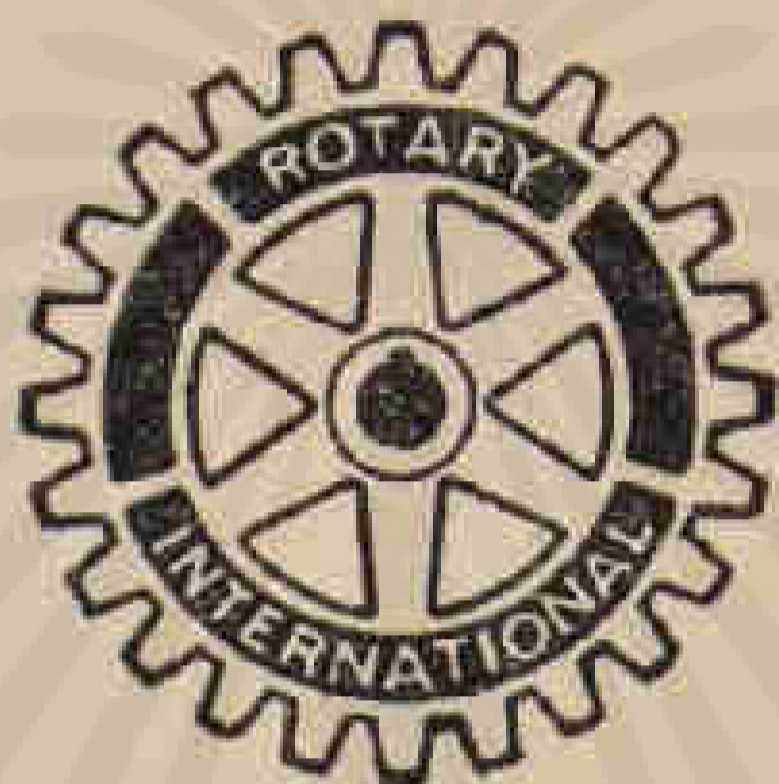

หลวงสิทธิสยามการ กับ โรตารี

สโมสรโรตารีธนบุรีพิมพ์เป็นอนุสรณ์

ในงานพระราชทานเพลิงศพ

หลวงสิทธิสยามการ

ณ เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์

วัดเทพศิรินทราวาส

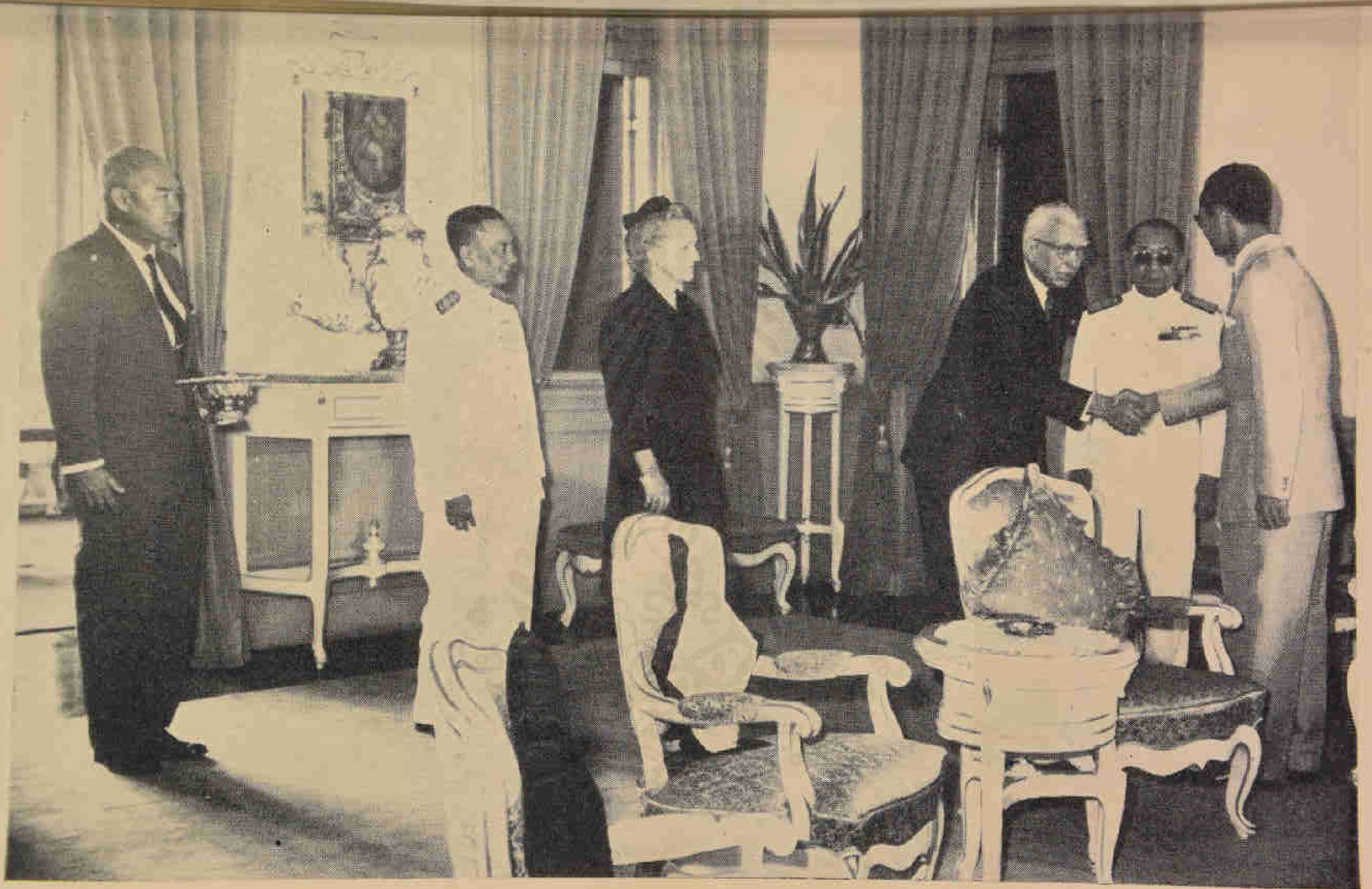
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๖

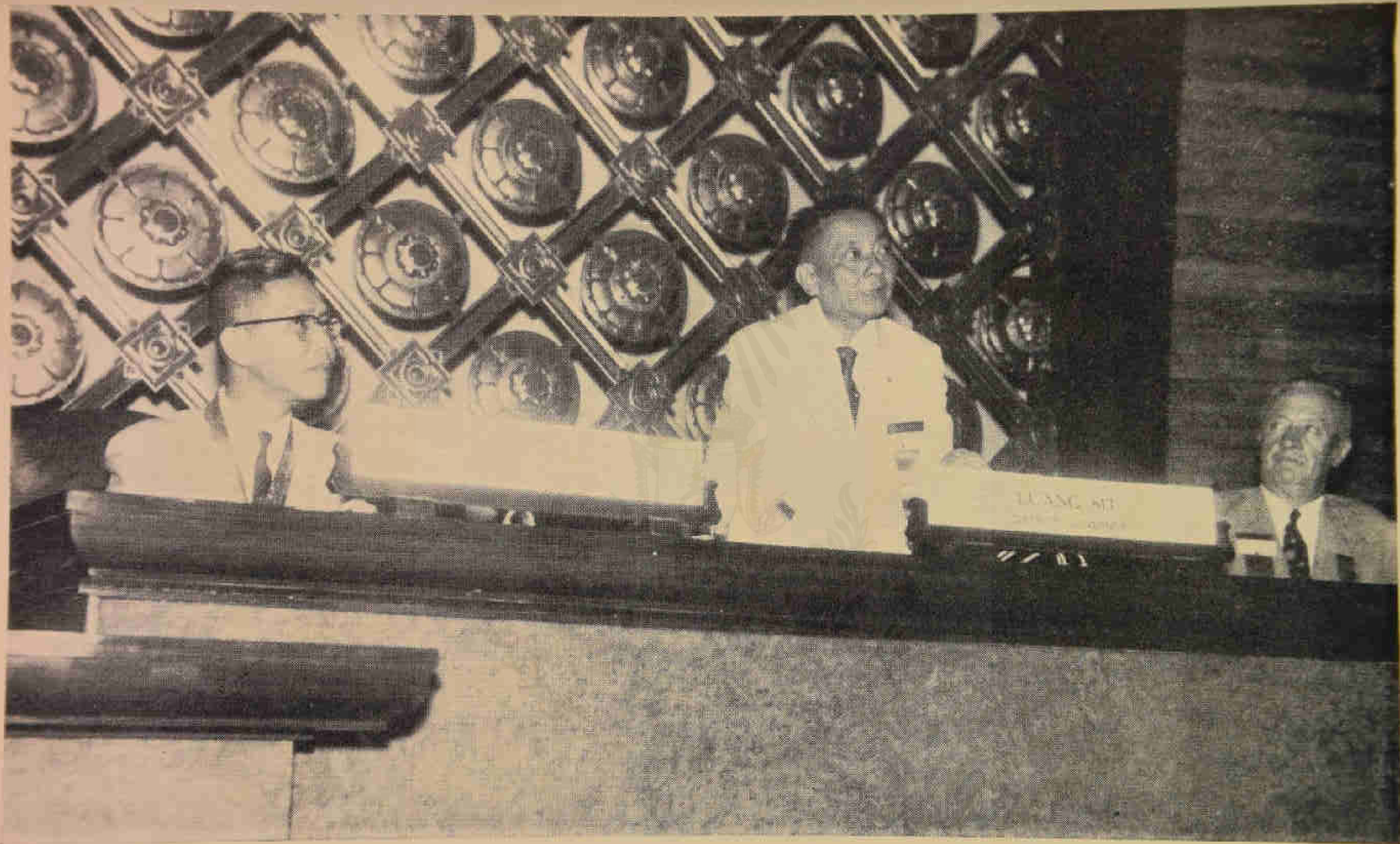
หลวงสิทธิสยามการ

ชาติะ วันศุกร์ ที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๔

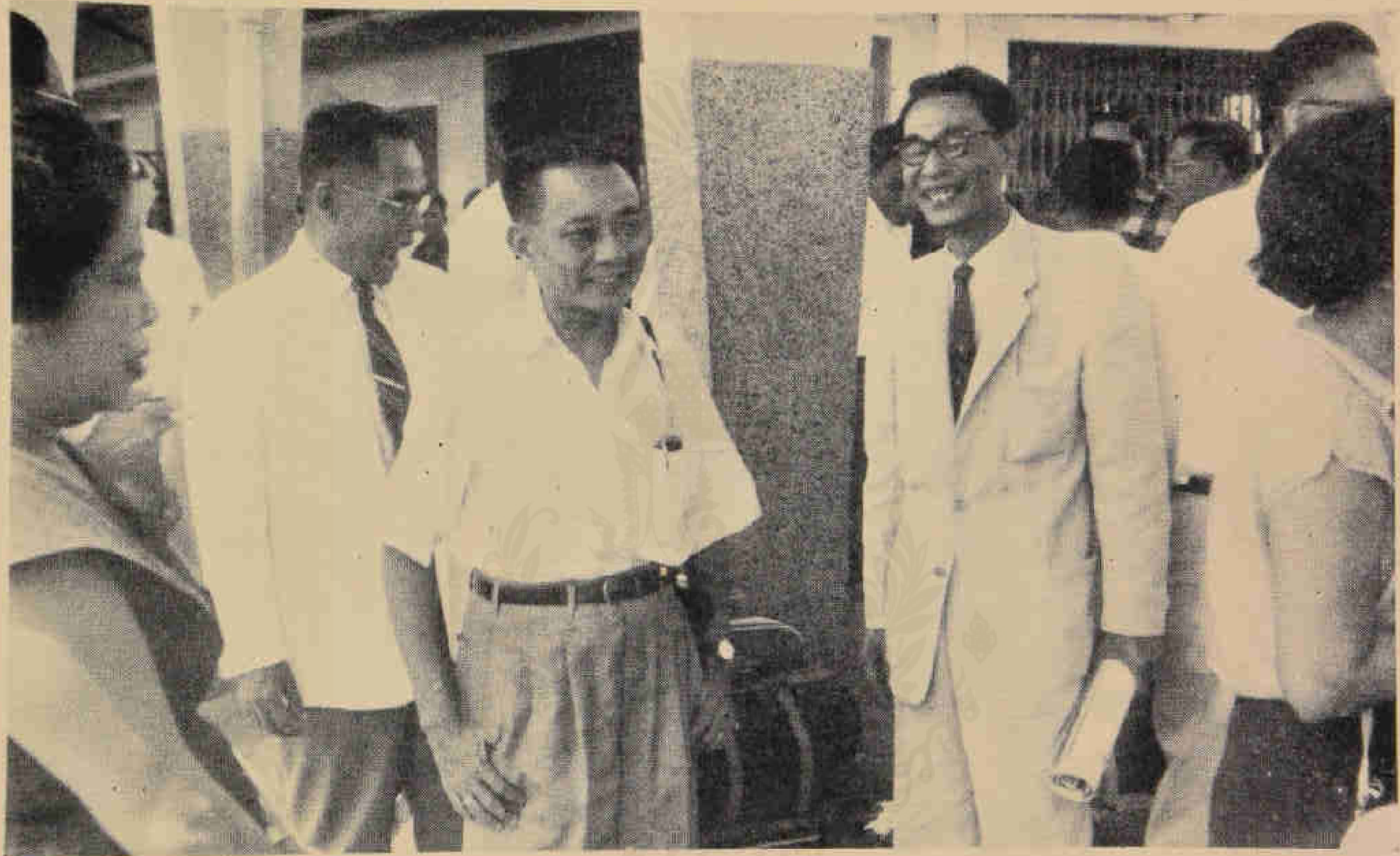
มรณะ วันศุกร์ ที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖

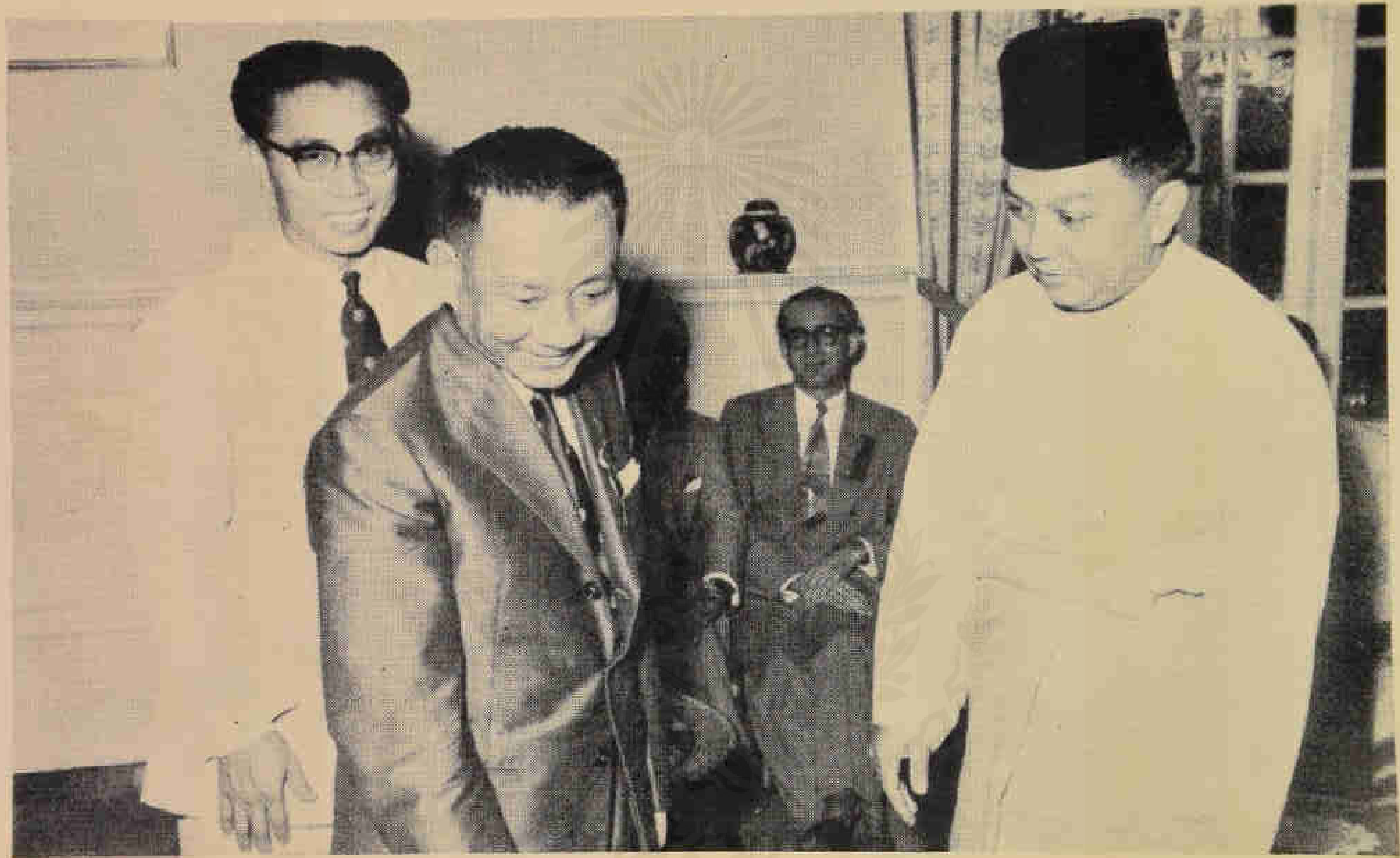
เมื่อนำประธานโรตารีสากลและภรรยา เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

ทำหน้าที่ประธานที่ประชุมโรตารีภาค ๓๓๐ ณ ศาลาสันติธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อไปมอบสารตราตั้งสไมสรโรตารี นครสวรรค์

เมื่อดำรงตำแหน่งผู้ว่าการภาคโรตารี ถ่ายร่วมกับสุลต่านแห่งรัฐ เนกรีซาเริ่มบลัน มาลายู

หลวงสิทธิสยามการ

หลวงสิทธิสยามการ (สิทธิ สุนทรตระกูล) เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ที่ตำบลตลาดน้อย จังหวัดพระนคร เป็นบุตรคนสุดท้องของนายอุ่นและนางทองคำ สุนทรตระกูล

คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้เริ่มเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๓-๒๔๕๗ แล้วได้ไปเรียนต่อที่โรงเรียนราชวิทยาลัยจนจบหลักสูตร ต่อมาได้เข้าเป็นนักเรียนกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมอันมีหลักสูตร ๒ ภาค คุณหลวงสิทธิ ฯ สอบกฎหมายภาค ๑ ได้ใน พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วได้เดินทางไปประเทศอังกฤษและเข้าศึกษา ณ Chartered Institute of Secretaries ในกรุงลอนดอน ได้รับประกาศนียบัตรของสถานศึกษาแห่งนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๙ ท่านได้ใช้เวลาอีก ๓ ปีเพื่อศึกษาวิชากฎหมาย สำนัก Inner Temple ในกรุงลอนดอนและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตอังกฤษในปี พ.ศ. ๒๔๗๑ ในปีเดียวกัน

(๑)

นั้นเองได้เดินทางกลับประเทศไทย และสอบกฎหมาย
ภาค ๒ ได้เป็นเนติบัณฑิตไทยในปี พ.ศ. ๒๔๗๒

คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้เริ่มเข้ารับราชการในกระทรวง
การต่างประเทศเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ และ
ต่อจากนั้นมาอีก ๘ ปี คือเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.
๒๔๘๐ ก็ได้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
และได้รับราชการด้วยความสามารถในตำแหน่งนั้นตลอด
มาจนกระทั่งปลายปี พ.ศ. ๒๔๘๐ ท่านจึงได้ลาออกเพื่อ
ประกอบอาชีพทางทนายความ ณ สำนักงานเทพศิรินทร์

หลวงสิทธิสยามการได้ทำการสมรสกับนางสาวลำภู
อินทะรังสี บุตรีของพระรดาจารย์ประจักษ์เมื่อวันที่ ๒๖
เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๔ พลเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรม
พระกำแพงเพชรอัครโยธิน และพระชายา ได้ทรงพระ
กรุณาเป็นเจ้าภาพจัดการสมรสให้

ในระหว่างที่ยังรับราชการอยู่นั้น คุณหลวงสิทธิ ฯ
ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการพิเศษเนื่อง ๆ ซึ่งท่าน
ก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและจงรักภักดีต่อ
ประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ราชการพิเศษเหล่านั้นคือ :-

(ค)

พฤศจิกายน ๒๔๗๔ - เลขานุการของที่ปรึกษาของ
คณะผู้แทนไทยในการประชุม
เรื่องต้น ณ กรุงเทพฯ ฯ

มกราคม ๒๔๗๕ - ข้าหลวงพิเศษในการสำรวจ
แนวถนนพรมแดนแม่น้ำปากจั่น
จังหวัดระนอง

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๖ - กรรมการในคณะกรรมการพิ-
จารณาและตรวจภาพยนตร์

๑ สิงหาคม ๒๔๗๘ - กรรมการในคณะกรรมการ
ตรวจและให้ความเห็นชอบการ
แปลสำนวนกฎหมาย

๑๗ มีนาคม ๒๔๘๐ - กรรมการในคณะกรรมการรถ-
ไฟ

๑๕ มีนาคม ๒๔๘๑ - กรรมการในคณะกรรมการสำ-
รวจแนวถนนพรมแดน แม่น้ำ
สาย

๑๓ มิถุนายน ๒๔๘๒ - กรรมการในคณะกรรมการป้อง
กันภัยทางอากาศ

(ฅ)

- ๒๘ ตุลาคม ๒๔๘๒ - กรรมการในคณะอนุกรรมการ
พิเศษของ ก.พ. เพื่อพิจารณา
วางกฎข้อบังคับสำหรับนักเรียน
ไทยในต่างประเทศ
- ๓๑ ตุลาคม ๒๔๘๔ - รองประธานของคณะกรรมการ
ศึกษาราชการลับ
- ๓๑ มกราคม ๒๔๘๔ - ผู้แทนรัฐบาลไทยในการเจรจา
พักรบ ณ เมืองไซ่ง่อน
- ๘ กรกฎาคม ๒๔๘๔ - สมาชิกในคณะผู้แทนรัฐบาล
ไทยในการปักปันเขตแดนระ-
หว่างประเทศไทยกับอินโดจีน
- ๔ สิงหาคม ๒๔๘๔ - หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาลไทย
ในการปักปันเขตแดนระหว่าง
ประเทศไทยกับอินโดจีน
- ๓ ตุลาคม ๒๔๘๔ - กรรมการในคณะกรรมการระ-
ไฟ
- ๒๕ ธันวาคม ๒๔๘๔ - กรรมการในคณะอนุกรรมการ
พิเศษของ ก.พ. เพื่อการศึกษา

(ง)

ของนักเรียนไทยในต่างประเทศ

๗ พฤษภาคม ๒๔๘๕ - กรรมการในคณะกรรมการรถไฟ

๓๐ กันยายน ๒๔๘๕ - กรรมการของสถาบันสังคมวิทยา

๓๑ ตุลาคม ๒๔๘๖ - สมาชิกในคณะผู้แทนไทยในการประชุมนานาชาติของมหาอาเซียบูรพา ณ กรุงโตเกียว

๒๕ กันยายน ๒๔๘๗ - กรรมการในคณะกรรมการควบคุมและตรวจตราการส่งวิทยุกระจายเสียง

๑๘ ตุลาคม ๒๔๘๗ - กรรมการในคณะกรรมการรถไฟ

๒๗ ตุลาคม ๒๔๘๗ - กรรมการในคณะกรรมการป้องกันภัยทางอากาศ

๓๐ ธันวาคม ๒๔๘๗ - ที่ปรึกษาฝ่ายการต่างประเทศของกรมประสานงานพันธมิตรกระทรวงการต่างประเทศ

(จ)

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๙ - หัวหน้าคณะทูตสันถวไมตรีไป
เยือนประเทศจีน เพื่อแลกเปลี่ยน
สนธิสัญญาทาง
พระราชไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐจีน

เนื่องจากการที่คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้ปฏิบัติหน้าที่
ราชการด้วยความปรีชาสามารถอย่างยอดเยี่ยมเพื่อรัฐบาล
ไทยและรัฐบาลต่างประเทศบางประเทศ จึงได้รับพระ-
ราชทานและได้รับมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ทั้งของไทย
และต่างประเทศดังนี้ :-

๗ เมษายน ๒๔๘๑ - Cross of Merit with Star, ประ-
เทศเยอรมนี

๒๓ กันยายน ๒๔๘๑ - ตริตาภรณ์ช้างเผือก

๑๙ มิถุนายน ๒๔๘๒ - Commander First Class of St.
Olav, ประเทศนอร์เวย์

๒๓ สิงหาคม ๒๔๘๒ - Commander First Class of
Danneborg, ประเทศเดนมาร์ก

(๓)

- ๑๓ กันยายน ๒๔๘๒ - Grand Officer de l'Ordre de la
Couronne, ประเทศเบลเยียม
- ๑๒ ธันวาคม ๒๔๘๒ - Grand Cross of the Crown of
Italy
- ๑๘ ธันวาคม ๒๔๘๒ - Zuiho Sho ชั้นที่ ๒ ประเทศ
ญี่ปุ่น
- ๔ กันยายน ๒๔๘๓ - ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
- ๑๘ กันยายน ๒๔๘๔ - ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. ๒๔๘๒ - Chin Sing ชั้นที่ ๑, สาธารณ-
รัฐจีน

การปฏิบัติภารกิจในทางราชการของคุณหลวงสิทธิ
สยามการ ตามที่กล่าวมาแล้วโดยย่อเป็นอารมณ์บทอัน
เหมาะสมในเรื่องที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปถึงคุณหลวงสิทธิฯ
ในฐานะที่เป็นโรแทเรียน ด้วยเหตุว่าในวงการโรตารี
ชั้นเองที่เราได้ประจักษ์ในบุคลิกภาพอัน ไพบุลย์เป็นบุญ
กุศลของท่าน

คุณหลวงสิทธิฯ ได้เข้าเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารี
กรุงเทพ ฯ เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๔๖ และได้รับ

(๑)

หน้าที่นายกลโมสรเป็นครั้งแรกสำหรับปีโรตารี ๑๙๕๑-๕๒ โดยที่ ฯพณ ฯ บัควัตตายล์ เอกอัครราชทูตอินเดียนผู้ได้รับเลือกเป็นนายกลโมสรในปีนั้นต้องจากประเทศไทยไปรับตำแหน่งที่อื่น คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้รับเลือกเป็นนายกลโมสรอีกครั้งหนึ่งสำหรับปีโรตารี ๑๙๕๕-๕๖ ท่านได้พยายามอย่างยิ่งที่จะให้กิจการโรตารีแพร่หลายในประเทศไทย ดังนั้นในปี ค.ศ. ๑๙๕๙ ท่านจึงเป็นผู้หนึ่งในบรรดาสมาชิกผู้เริ่มก่อตั้งสโมสรโรตารีธนบุรี ท่านได้รับเลือกเป็นผู้ว่าการภาค ๓๓๐ ของโรตารีสากลสำหรับปีโรตารี ๑๙๕๙-๖๐ อันแสดงว่าเกียรติคุณของท่านในการเสียสละเพื่ออุดมการณ์ของโรตารีได้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่องค์การโรตารีสากล เมื่อท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาในการสนทนาคณะและเผยแพร่ของโรตารีสากลในปี ๑๙๖๐-๖๑ นั้น ก็เพราะว่าคำแนะนำต่างๆ ของท่านในกิจการของโรตารีเป็นที่ปรารถนายิ่งขึ้นทุกที ท่านได้เป็นประธานในการประชุมภาค ๓๓๐ เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๖๒ แทนผู้ว่าการภาควงคืนชู และได้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ว่าการภาคตลอดปีโรตารี ๑๙๖๑-๖๒ ท่านได้

(๑๖)

รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนพิเศษของประธานโรตารีสากล
ในการประชุมของโรตารีที่เกาะไต้หวันในเดือนเมษายน
ค.ศ. ๑๙๖๓ แต่ได้ถึงแก่กรรมเสียก่อน

ตลอดเวลาหลายปีที่ข้าพเจ้าได้ร่วมงานกับคุณหลวง
สิทธิสยามการและได้ตระหนักในคุณสมบัติต่างๆของท่าน
ข้าพเจ้าได้รับความประทับใจอันแน่นแฟ้นอยู่สามประการ
ประการแรก คุณหลวงสิทธิฯ เป็นบุคคลที่มีจุดหมาย การ
บำเพ็ญชีวิตของท่านแสดงให้เห็นชัดว่า ไม่ว่าจะในการ
ประกอบกิจการหรือการให้บริการแก่ผู้อื่น ท่านทำไป
อย่างมีความมุ่งหมาย ที่เป็นเช่นนั้นเพราะท่านมีจิตใจสูง
อันเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถและเล็งเห็น
การณ์ไกล ท่านมิได้ปล่อยให้กำลังของท่านเสียไปโดย
เปล่าประโยชน์ แต่มุ่งอยู่ที่หลักชัยของท่าน ท่านก้าว
จากความรับผิดชอบอย่างหนึ่งไปยังอีกอย่างหนึ่งด้วยความ
มุ่งหมายที่จะให้ทุก ๆ ก้าวเป็นส่วนหนึ่งของความพยายาม
ที่จะให้โลกเป็นที่ ๆ มีความไว้วางใจกัน เป็นที่ ๆ มีความ
ยุติธรรมสำหรับเพื่อนมนุษย์ทั้งมวล บรรดาพวกเราที่ได้
มีโอกาสรู้จักท่านและเห็นท่านดำเนินชีวิตเพื่อให้เป็นไป

(ณ)

ความที่มุ่งหมาย ย่อมจะรู้สึกชอบคุณที่ท่านได้ให้ตัวอย่าง
อันดีไว้เป็นเครื่องตลใจ ไม่มีกิจการสำคัญอันใดที่จะ
สำเร็จได้นอกจากเมื่อบุคคลมีจุดหมายและอุทิศตนให้เพื่อ
มโนภาพอันนั้น การที่จะบรรลุถึงจุดหมายได้จะต้องมี
ความตั้งใจจริง และนี่เองเป็นเครื่องวัดความยิ่งใหญ่ของ
คุณหลวงสิทธิสยามการในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่ง ผู้
สามารถบังคับบัญชาประสพการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตให้เป็น
เครื่องนำไปสู่หลักชัยของตนได้ คุณหลวงสิทธิฯ ได้อุทิศ
ตนอย่างเต็มกำลังกายและกำลังปัญญาเพื่อสร้างบรรยา-
ภาคแห่งความเข้าใจอันดีในอันที่จะให้บุคคลต่าง ๆ ผู้มี
พื้นเพและความคิดเห็นอันแตกต่างกันอย่างไกลลิบสามารถ
ดำเนินชีวิตร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ด้วยความไว้วางใจ
และเคารพซึ่งกันและกัน ความสำนึกในจุดหมายอันแน
นอนที่ตนมีอยู่ทำให้ชีวิตมีความหมาย ชีวิตของคุณหลวง
สิทธิฯ มีทั้งความหมายและการเรียกร้องให้ปฏิบัติตาม

คุณหลวงสิทธิฯ เป็นบุคคลที่มีบุรณภาพ ท่านไม่
ใช้คนชนิดที่ทำงานอย่างขอไปที บริการเพื่อประชาชน
ของท่านก็คือการทำงานเพื่อผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของ

(ญ)

ประเทศชาติ ความรักชาติของท่านนั้นสืบเนื่องมาแต่
ความรักบ้านเกิดเมืองนอนและความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวที่
จะรักษาไว้ซึ่งเกียรติภูมิและอิสริยาภของชาติ ไม่ว่าท่าน
จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอันใดในวงการณ์นานาชาติ ท่านมุ่ง
แต่จะเชิดชูฐานะของประเทศไทยในฐานะที่เป็นรัฐเอกราช
และมีอธิปไตยโดยสมบูรณ์ ท่านสนับสนุนวิธีการปรับ
ความเข้าใจและการใช้อินญูญาโตตุลาการว่าเป็นวิธีเดียวที่
นานาชาติสามารถจะลดความตึงเครียดและอำนวยโอกาส
ให้มนุษย์บรรลุถึงผลสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจของตน
ทั้งเป็นวิธีเดียวที่ให้โอกาสอันกว้างขวางสำหรับสวัสดิการ
ของบุคคลและประชาคม ท่านมีบทบาทอย่างสำคัญผู้หนึ่ง
ในวัฒนธรรมของโลกซึ่งกำลังวิวัฒนาการอยู่ทุกขณะ
วัฒนธรรมอันจะอำนวยอิสริยาภอย่างเต็มที่ภายในขอบ
เขตของกฎหมายแก่ความสามารถพิเศษของบุคคลแต่ละ
คนภายในวงสัมพันธ์ของสังคมรวมทางอุตสาหกรรม
คุณหลวงสิทธิ ฯ เป็นบุคคลของสมัยหน้าเพราะท่านเป็น
คนของสมัยนี้ผู้ปฏิบัติตนอย่างมีบุรณภาพในการรับใช้
ประเทศชาติและรับใช้โลก

(๘)

คุณหลวงสิทธิ ฯ เป็นผู้ที่เป็นมิตรกับคนทุกคน ถึง
ตอนนั้นเราได้มาถึงส่วนสำคัญที่สุดแห่งชีวิตของท่านใน
ฐานะโรแทเรียน ภาษิตของโรตารีนั้นมีว่า “บริการเหนือ
ตนเอง” ถ้าหากคน ๆ หนึ่งถือว่าภาษิตสำคัญยิ่งในชีวิต
ก็จำเป็นต้องนึกถึงผลประโยชน์ของผู้อื่นเหนือผลประโยชน์
ของตนเอง ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการวางเค็มพัน ไม่มีใคร
ที่จะพยายามอยู่ตลอดไปได้ นอกเสียจากว่าเขาเชื่อว่าเพื่อน
มนุษย์อื่นมีส่วนร่วมช่วยในมนุษยธรรมของเขา และถึง
หากว่าเราจะทำตัวตกต่ำไปเพียงใดก็ยังมีโอกาสที่จะแก้ตัว
คุณหลวงสิทธิ ฯ เชื่อในข้อนี้ และเพราะท่านเชื่อว่า
เพื่อน ๆ ของท่านสามารถกระทำการเพื่อบรรลุผลที่หมาย
อย่างเดียวกันกับท่าน ท่านจึงให้ความเป็นมิตรอย่างอบ
อุ่นและจริงใจต่อทุกคนที่ท่านใช้ชีวิตอยู่ด้วยและทำงาน
ร่วมด้วย ทุกคนจะรู้สึกสบายใจขึ้นเมื่อได้คุยอย่างกันเอง
กับคุณหลวงสิทธิ ฯ ท่านทำให้คนเกิดความมั่นใจและสื
ความหวัง ท่านไม่มีใครจะบอกให้มิตรโรแทเรียนของท่าน
ทำตัวให้ดีขึ้น ในเมื่อท่านเองได้ทำตนให้เป็นตัวอย่าง
เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้พยายามอย่างเต็มกำลังที่จะบรรลุถึง
จุดประสงค์ขององค์การอันเขาเป็นสมาชิกอยู่ โดยที่มี

(๘)

จำนวนสโมสรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในภาคนี้ของทวีปเอเชียท่าน
จึงเป็น ประจักษ์ตาเห็นที่ พวกเรายึดถือ ในขณะที่เดินทาง
ท่าน ได้รับความไว้วางใจและความนับถืออย่างสูง ในวง
การโรตารีสากล ในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต ท่านได้รับมอบ
หมายให้เป็นผู้แทนพิเศษส่วนตัวของประธานโรตารีสากล
เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทูตสันถวไมตรียังสโมสรต่าง ๆ ใน
สาธารณรัฐจีน ท่านทำให้ผู้ที่ทำงานร่วมกับท่านทุกคน
ใคร่เป็นตัวที่ตที่สุดของตนเอง ในประเทศไทย เราจะพา
กันระลึกถึงท่านไม่เฉพาะแต่ในวงการโรตารีเท่านั้น แต่
ในวงการต่างๆทั่วไปในประชาชาติ ชีวิตและการงานของ
คุณ หลวงสิทธิสยามการ ได้ช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดี
ระหว่างนานาชาติและเกียรติภูมิของมนุษยชาติ เป็นหน้า
ที่ของพวกเราที่ยังมีชีวิตอยู่จะต้องกระทำต่อไป โดยใช้
ความพยายามอันเข้มแข็งและไมตรีจิตอันกว้างขวางแบบ
เดียวกับท่าน จนกระทั่งโลกนี้กลายเป็นโลกที่มีแต่ความ
รักใคร่ปรองดองกันฉันพี่น้องอันมนุษย์จะเป็นอิสระใน
การใช้พลังที่ธรรมชาติได้สร้างสรรค์มาให้เกิดคุณค่าอย่าง
แท้จริง.

ฮอเรช ดับบลิว โรเบอร์น

หลวงสิทธิสยามการกับโรตารี

“ชีวิตคนเรานั้นแสนจะสั้น ฉะนั้น เมื่อเรายังมี
ชีวิตอยู่ก็ควรที่จะประกอบแต่ความดี เมื่อชีวิตหาไม่
แล้ว อย่างน้อยคนอยู่เบื้องหลังก็ยังจะนึกและคิดถึง
เราบ้าง ”

ชีวิตของคนเรานั้นแสนจะสั้น สมดังคำกล่าวของ
คุณหลวงสิทธิสยามการ ซึ่งได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าในวันหนึ่ง
เมื่อหลายปีมาแล้วโดยแท้ เพราะบัดนี้ท่านก็ได้จากโลกนี้
ไปแล้ว ทั้งแต่อนุสรณ์แห่งความดีของท่านไว้เบื้องหลัง

ถ้าจะมีใครมาถามข้าพเจ้าว่า ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่
คุณหลวงสิทธิสยามการรักอะไรมากที่สุด ข้าพเจ้าก็
สามารถจะตอบได้ทันทีว่า ในฐานะที่เป็นคนไทยซึ่งย่อม
จะต้องรักและเทิดทูนศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
มาตุภูมิของตนเป็นอย่างสูง และหน้าที่ทางครอบครัวซึ่ง
ย่อมจะต้องรักและทะนุถนอมครอบครัวแล้ว - โรตารี ยัง

เป็นสิ่งที่คุณหลงสืทธิ ฯ รักที่สุด ทราบจนวาระสุดท้าย
ของท่าน

โรตารีมีอะไรดีหรือ? ที่ทำให้ข้าพเจ้าจากซ้ายจนขวาได้
ว่า เป็นสิ่งที่คุณหลงสืทธิ ฯ รักที่สุด คำตอบที่ข้าพเจ้า
จะให้ก็คือคำกล่าวข้างต้นของท่านนั่นเอง ทั้งนี้เพราะ
โรตารีมีหลักการที่เป็นอุดมคติในอันที่จะบำเพ็ญตนให้เป็น
ประโยชน์ต่อผู้อื่น ด้วยการประกอบแต่ความดี ช่วยเหลือ
ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากด้วยการเสนอให้บริการ หรืออีกนัยหนึ่ง
โรตารีถือเอา “บริการเหนือตนเอง” (Service Above
Self) เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นอุดมคติของ
คุณหลงสืทธิ ฯ มาตลอดเวลา

ด้วยอุดมคตินี้ และด้วยจิตใจในการให้บริการต่อ
ผู้อื่นของคุณหลงสืทธิ ฯ ตลอดระยะเวลาที่ท่านยังมีชีวิต
อยู่นั้น เป็นที่ประจักษ์แก่ชุมชน และแก่โรตารีโดย
ทั่วไป เมื่อท่านต้องมาด่วนจากไปเช่นนั้น นอกจาก
ครอบครัวและมิตรสหายของท่านจะสูญเสียบุคคลผู้เป็นที่
รักใคร่ไปคนหนึ่งแล้ว โรตารีในส่วนรวมก็สูญเสียบุคคล

ผู้ซึ่งมีชีวิตจิตใจเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ผู้ถือการให้
บริการต่อผู้อื่นเป็นอุดมคติ ไปอย่างน่าเสียดายอีกด้วย

ท่านประธานแห่งโรตารีสากล - นายนิติช ลาฮารี
ได้กล่าวในจดหมายไว้อาลัยของท่านในตอนหนึ่งว่า-

“The tragic news of Luang Sit's passing came as
a shock to all of us. It is a great loss, not only to his
club and district but also to Rotary International”

“ชีวิตของคนเรานั้นแสนจะสั้น” ฯลฯ เมื่อข้าพ-
เจ้านึกถึงคำพูดประโยคนี้ของคุณหลวงสิทธิ ฯ ขึ้นมาคราว
ใด ก็ทำให้หวนคิดไปถึงเรื่องราวต่างๆ ที่คุณหลวงสิทธิ ฯ
ได้เล่าให้ข้าพเจ้าและเพื่อนของท่านฟังบ่อยๆ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ชีวิตของท่านที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับโรตารี

คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้เริ่มเข้ามาอยู่ในวงการของโร-
ตารี เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๖ เมื่อท่านเข้าเป็นสมาชิกแห่ง
สโมสรโรตารีกรุงเทพ ซึ่งในขณะนั้น สโมสรโรตารี
กรุงเทพ ซึ่งก่อตั้งขึ้น เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๐ โดยเสด็จในกรม
พระกำแพงเพชรอัครโยธิน ได้ทรงก่อตั้งมาเป็นเวลา
เพียง ๖ ปี

ใน ค.ศ. ๑๙๓๗-๑๙๓๘ คุณหลวงสิทธิฯ ได้รับเลือกเป็นผู้ช่วยเลขานุการกิตติมศักดิ์ของสโมสรโรตารีกรุงเทพ และใน ค.ศ. ๑๙๕๑-๑๙๕๒ ได้รับเลือกเป็นอุปนายกสโมสร และรักษาการแทนในตำแหน่งนายกสโมสร ใน ค.ศ. ๑๙๕๕-๑๙๕๖ ก็ได้รับเลือกเป็นนายกสโมสรโรตารีกรุงเทพ

ในขณะที่คุณหลวงสิทธิฯ ดำรงตำแหน่งนายกสโมสรโรตารีกรุงเทพนั้น เป็นเวลาที่สโมสรโรตารีกรุงเทพได้ก่อตั้งมาครบ ๒๕ ปี และเนื่องในวาระดิถีนี้ จากการศึกษาที่ไต่กรายบังคมทูลฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ รัชสโมสรโรตารีแห่งประเทศไทยไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ ดังเช่นสมเด็จพระราชินีอลิซาเบทแห่งบริเตน ก็ได้ทรงรัชสโมสรโรตารีแห่งบริเตนไว้ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พระมหากษัตริย์คุณอันสิ้นพินัน คุณหลวงสิทธิฯ ได้เล่าสู่ข้าพเจ้าฟังบ่อยๆ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านรู้สึกภาคภูมิใจเป็นพิเศษ และระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณมาโดยตลอดจนตราบวาระสุดท้ายของท่าน

ด้วยความพากเพียรพยายามที่จะก่อตั้งสโมสรโรตารี
 แห่งที่ ๒ ขึ้นในประเทศไทย โดยการใช้ภาษาไทย เพื่อ
 ประโยชน์แก่ชุมชนโดยตรง คุณหลวงสิทธิฯ ได้พยายาม
 ก่อตั้งสโมสรโรตารีแห่งที่ ๒ ขึ้นในประเทศไทยจนเป็นผล
 สำเร็จ คือสโมสรโรตารีธนบุรี และเพื่อที่จะเป็นกำลัง
 ให้แก่สโมสรแห่งใหม่นี้ให้เจริญก้าวหน้าไปได้ ท่านได้
 ลาออกจากสโมสรโรตารีกรุงเทพ ฯ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๘
 เพื่อเข้ามาเป็นกำลังให้แก่สโมสรโรตารีธนบุรีซึ่งได้ก่อตั้ง
 ขึ้นใหม่ ท่านจึงเป็นเสมือนหนึ่งผู้ให้กำเนิดแก่สโมสร
 โรตารีธนบุรีโดยแท้

เมื่อสโมสรโรตารีธนบุรีได้เริ่มก่อตั้งขึ้นใหม่ ๆ ท่าน
 เคยเล่าให้ข้าพเจ้าฟังเมื่อข้าพเจ้าซักไซ้ไล่เลียงท่านถึง
 วัตถุประสงค์ของโรตารีโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในข้อที่ยังมีคนอีกมากมักเข้าใจผิดคิดไปว่า โรตารีนั้นเป็น
 สโมสรของคนร่ำรวย ไม่มีหลักการอะไรแน่นอน มีแต่ว่า
 สัปดาหฺ์หนึ่งก็พบกันครึ่งหนึ่ง และรับประทานอาหารร่วม
 กัน แล้วก็ไม่เห็นได้ทำอะไรเป็นชั้นเป็นอัน ท่านได้
 ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบว่า โรตารีมิใช่เป็นสโมสรของคน

้
 รารวย แต่โรตารีคือสัมพันธ์ภาพของนักธุรกิจและผู้
 ประกอบอาชีพทั้งหลายทั่วโลก ซึ่งเชื่อว่าการยึดมั่นถือ
 เอาบริการเป็นอุดมคตินั้น เป็นรากฐานแห่งความสุข
 และความสำเ็จในชีวิตของตน การคำนึงถึงผู้อื่นเป็นม
 ฐานของบริการ และการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นการบำเพ็ญ
 ้
 บริการ ทั้งสองอย่างนี้รวมกันประกอบเป็นอุดมคติที่เรียก
 ้
 ว่า อุดมคติของบริการ

โรตารีมิใช่สโมสรหรือสมาคมลับ และไม่มีเจตนา
 หรือจุดประสงค์ที่จะเข้าแทนที่ หรือเข้าแทรกแซงอย่าง
 ้
 ใด ๆ กับองค์การศาสนา และองค์การการเมืองใด ๆ เลย
 ตรงกันข้าม โรตารีคาดหวังให้สมาชิกทุกคนซื่อสัตย์ต่อ
 ้
 ศาสนาและประเทศชาติของตนตลอดไป

้
 ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้ชี้แจงให้
 ้
 ข้าพเจ้าทราบต่อไปว่า โรตารีมิใช่องค์การกุศล หรือ
 ้
 องค์การสงเคราะห์ ซึ่งมีเงินที่พึงหยิบฉวยมาแจกจ่ายกัน
 ้
 ได้อย่างไม่จำกัด ความจริงบรรดาสมาชิกของโรตารีทั้ง
 ้
 ้
 หลาย ต่างก็เป็นบุคคลที่ต้องมีภาระทำมาหาเลี้ยงชีพด้วย
 ้
 ้
 กันทุกคน แต่บุคคลเหล่านั้นมีจิตใจที่ไม่เห็นแก่ตัว และ

ยอมเสียสละเวลาอันมีค่าของตน เพื่อค้นหาทางช่วยเหลือ
เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และช่วยกันทำนุบำรุงท้องถิ่นที่ตน
พำนักอาศัยอยู่นั้น ให้มีสภาพดีและผาสุกยิ่ง ๆ ขึ้น ทงน
ภายในขอบเขตแห่งกำลังความคิดของตน และกำลัง
ทรัพย์ที่พึงช่วยกันหามาได้ อันที่จริงบรรดาสมาชิกโรตารี
ทั้งหลายต่างยึดมั่นในหลักที่ว่า ถึงแม้ตนจะทำมาหาเลี้ยง
ชีพเป็นกิจวัตรก็ดี แต่ก็ยังได้แสวงหาโอกาสที่จะรับใช้
ชุมชน โดยไม่เห็นแก่เกียรติยศหรือประโยชน์ส่วนตัวเลย
แต่เพื่อเป็นการตอบแทน ก็ยอมรับเอาความพอใจและ
ความสุขใจในความชื่นชมยินดี และความนับถือ ที่
ประชาชนแสดงต่อตน เพื่อคุณงามความดีของตน

มีเพื่อนฝูงของข้าพเจ้าหลายคน เคยถามข้าพเจ้าว่า
เมื่อการบำเพ็ญบริการด้วยเจตนารมณ์ดังกล่าวมาแล้ว เรา
จะได้อะไรเป็นผลตอบแทนเล่า ข้าพเจ้าก็นึกถึงคำตอบ
ที่ข้าพเจ้าเองเคยถามคุณหลวงสิทธิ วก่อนเหมือนกัน
ซึ่งท่านได้ตอบว่า “ผลตอบแทนนั้นมีแน่ ๆ แต่ไม่ใช่
เป็นตัวเงินหรือเป็นอำนาจวาสนาแต่อย่างใด หากแต่ผล
ตอบแทนนั้นก็คือความรู้สึกปลาบปลื้มยินดีและพึงพอใจ

อย่างถูกต้องและสุขซึ่งเป็นส่วนตัว ซึ่งฝังแน่นอยู่ในห้วง
 ลึกแห่งหัวใจของเรา - ไม่ใช่ชั่วคราว แต่ชวกาลนาน
 นี้แหละจะทำให้เราได้ชื่อว่าเป็นคนดีและไม่เห็นแก่ตัว
 และด้วยอานภาพแห่งคุณงามความดีที่เราได้ทำไว้ ชีวิต
 ของเราก็จะชุ่มชื่นและยังยืนนานด้วยความสุขใจตลอดไป”

เนื่องจากโรตารีได้แผ่ขยายมาสู่ประเทศต่าง ๆ
 ทั่วโลก ถึง ๑๒๘ ประเทศ มีสโมสรโรตารีอยู่ถึง
 ๑๑,๐๐๐ กว่าสโมสร และมีสมาชิกกว่า ๕๒๘,๐๐๐ คน
 โรตารีสากล หรือสำนักงานใหญ่ของโรตารี ซึ่งมีสำนัก
 งานอยู่ที่เมืองอ็อแวนสตัน ชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ สหรัฐ
 อเมริกา จึงได้จัดแบ่งการบริหารงานของโรตารีทั่วโลก
 ออกเป็นภาค รวม ๒๗๒ ภาค ประกอบด้วยผู้ว่าการภาค
 เป็นผู้รับผิดชอบแต่ละภาค สโมสรโรตารีในประเทศไทย
 อยู่ในภาคที่ ๓๓๐ ซึ่งประกอบด้วยสโมสรโรตารีในประ-
 เทศไทย ลาว เวียดนามใต้ กัมพูชา มาลายู สิงคโปร์
 บอร์เนียวเหนือ และซาราวัก, รวม ๘ ประเทศ

ใน ค.ศ. ๑๙๕๕ ในที่ประชุมภาคประจำปี ณ
 เมืองไซ่ง่อน ประเทศเวียดนามใต้ คุณหลวงสิทธิสยาม-

การ ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าการภาค แห่งภาค ๓๓๐
 ของโรตารีสากล ซึ่งนับเป็นเกียรติอย่างสูง—มิใช่เฉพาะ
 แต่ตัวท่านเท่านั้น แต่นับเป็นเกียรติแก่ประเทศไทยของ
 เราด้วย

นับตั้งแต่โรตารีได้แผ่ขยายมาทางภาคตะวันออก
 เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๐ เป็นเวลากว่า ๓๒ ปีมาแล้ว ปรากฏว่า
 มีคนไทยได้รับเกียรติให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการภาคเพียง
 ๔ ท่าน คือ :-

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัคร-
 โยธิน

พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์
 พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

พระยาตรีวิสารวาจา และบุคคลที่ ๕ ก็คือ
 คุณหลวงสิทธิสยามการ

ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของโรตารีสากล ซึ่งต้องรับผิดชอบ
 ในกิจการของโรตารีภาค ๓๓๐ ทั้งหมด คุณหลวง
 สิทธิฯ ได้แสดงออกซึ่งความสามารถในการบริหารงานใน

ตำแหน่งผู้ว่าการภาคอย่างเด่นชัด ท่านได้นำชื่อเสียง
มาสู่ประเทศไทย อย่างที่น้อยคนนักจะสามารถทำได้
และก็ด้วยการต้องตรากตรำทำงาน ต้องเดินทางนับ
เป็นหมื่น ๆ ไมล์ เพื่อชุมชน เพื่อสังคม และเพื่อคน
อื่นนี่เอง ท่านได้ล้มเจ็บลงด้วยโรคหืด ซึ่งคอยรบกวน
ท่านมาตลอดเวลา ข้อความในจดหมายจากสหายของท่าน
ที่ส่งมาจากสิงคโปร์ คงข้อความต่อไปนี้ เป็นเครื่องชี้ให้
เห็นว่า คุณหลวงสิทธิฯ ได้ตรากตรำทำงานให้แก่ส่วน
รวมเพียงไร :-

6th May, 1960

District Governor Luang Sitsayamkan,
34, Mansion 5, Rajadamnern Avenue,
Bangkok, THAILAND.

My dear Luang Sit,

First of all, I hope that you are really well, I was
very sorry to hear that you have been ill again—the
trouble with you is that you work too hard for Rotary!

I think what I will do next is to write to Lumphoo
and ask her to let you do less for our Rotary Movement!

To be serious, do take care of yourself. You are the most important person in the District, not only during the time you are District Governor, but also to train and guide the incoming District Governor. I know this sounds selfish but you have a responsibility to Rotary and a part of this responsibility is to be in good health.

Yours very sincerely,
C. Wechsler
 (C. Wechsler)
President.

ใน ค.ศ. ๑๙๖๐-๑๙๖๑ คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานใหญ่โรตารีที่สหรัฐอเมริกา ให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาแห่งโรตารีสากล มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่สโมสรโรตารีต่าง ๆ ในภาค ๓๓๐, ๓๘๕ (ประเทศฟิลิปปินส์) และภาค ๓๘๙ (ประเทศอินโดนีเซีย) และใน ค.ศ. ๑๙๖๑-๑๙๖๒ ท่านก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษากลุ่มในบริการ ระหว่างประเทศ ของโรตารีสากล

งานในหน้าที่นี้ ต้องเดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ เพื่อเยี่ยมเยียนสโมสรโรตารีต่าง ๆ ถึงแม้สุขภาพของท่านไม่สู้

จะดี ท่านก็ไม่เคยปรีปาก แต่ยิ่งกลับหมกมุ่นในงานมาก
 ยิ่งจน งานเหล่านี้ล้วนเป็นงานที่ต้องเสียสละเวลา กำลัง
 ความคิด และกำลังทรัพย์เพื่อผู้อื่นทั้งสิ้น - แต่ท่านก็รัก
 รักโรตารี และรักอุดมคติของโรตารีอย่างจริงจัง โดยมี
 ใ้ค้ำนึ่งถึงสุขภาพของท่านเอง มิได้ค้ำนึ่งถึงงานอาชีพ
 ส่วนตัวของท่าน หมกมุ่นแต่อย่างเดียวที่จะบำเพ็ญตนให้
 เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นให้มากที่สุด ในระหว่างนี้ท่านต้อง
 ล้มเจ็บลงอีกหลายครั้ง และนายแพทย์ได้สั่งห้ามมิให้
 ตีรอกทำงานมากเกินไปโดยขอให้ท่านพักผ่อนให้มากที่สุด
 แต่คำสั่งของนายแพทย์และความเป็นห่วงของมิตรสหาย
 ของท่านนี้ ไม่สามารถทำให้ท่านอยู่นิ่งเฉยได้ เมื่อทุเลา
 จากการเจ็บป่วยแล้ว ท่านก็เริ่มหมกมุ่นในงานต่างๆ อีก
 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมต่างๆ ของโรตารี และก่อน
 ที่ท่านจะถึงแก่อนิจกรรมไม่นาน ท่านก็ได้รับการแต่งตั้ง
 ให้เป็นผู้แทนพิเศษของประธานโรตารีสากล ไปประชุม
 ภาคของสโมสรรอตารีในไต้หวัน ซึ่งภารกิจอันมีเกียรติสูง
 นี เป็นที่น่าเสียดายที่ท่านไม่สามารถปฏิบัติได้ เพราะ
 ท่านได้ท้อถอยจากไปเสียก่อน

เมื่อประมาณเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ คุณหลวง
 สิทธิ ฯ มีภารกิจส่วนตัวต้องเดินทางไปประเทศสวิสเซอร์-
 แลนด์ เมื่อท่านกลับมาถึงประเทศไทย หลังจากที่ได้
 จากไปประมาณ ๑๔ วัน ท่านก็ล้มเจ็บลงด้วยโรคหืด แต่
 ก็ทุเลาลงหลังจากได้รับการรักษาพยาบาลโดยใกล้ชิดจาก
 นายแพทย์ แต่แล้วอาการของท่านก็กลับทรุดลงไปอีก
 เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๖ และในคืนวันที่ ๑๐ มกราคม
 ๒๕๐๖ อาการอยู่ในขั้นอันตราย นายแพทย์จึงได้รับนำ
 ส่งโรงพยาบาล แต่ปรากฏว่าสายไปเสียแล้ว และท่าน
 ได้ถึงแก่อนิจกรรมด้วยอาการอันสงบ ในวันศุกร์ที่ ๑๑
 มกราคม ๒๕๐๖ เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น.

บัดนี้คุณหลวงสิทธิ ฯ ได้จากโลกนี้ไปแล้ว ท่านได้
 จากประเทศชาติอันเป็นที่รักของท่าน จากครอบครัวอัน
 เป็นที่สุดที่รัก และจากโรตารี่ซึ่งท่านรักที่สุดไปแล้ว คง
 ทิ้งไว้แต่คุณงามความดีและความเสียสละของท่านไว้เป็น
 อนุสรณ์แด่ผองเราทั้งหลาย

ชีวิตของคนเรานั่นแสนจะสั้น สมจริงดังคำกล่าว
 ของคุณหลวงสิทธิ ฯ ท่านผู้เป็นมิตรผู้อาวุโสของเรา

ถึงแม้ท่านจะจากเราไป ก็เป็นการจากไปแต่เพียงร่างกาย
เท่านั้น ความดีของท่าน มิตรภาพและความรักที่ท่านมี
ต่อพวกเราจะคงอยู่ในความทรงจำของเรา และอยู่กับ
โรตารีต่อไปอีกนาน

เกียรติคุณของคุณหลวงสิทธิสยามการ จะปรากฏ
อยู่ชั่วกาลนาน สมตั้งพระนิพนธ์ของสมเด็จพระ
ปรमानุชิตชิโนรส ที่ว่า :-

พฤษภาสาร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เส่นงคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสนทงอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชวคิ	ประดับไว้ในโลกา.

โรตารีคืออะไร ?

ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของโรตารี หรือผู้ที่ประสงค์จะเป็นสมาชิกของโรตารีมักจะตั้งคำถามเสมอว่า โรตารีคืออะไร ? มีวัตถุประสงค์อะไร ? เราจะได้อะไรบ้างจากโรตารี ? โรตารีเป็นมาอย่างไร ? เหล่านี้เป็นต้น คำตอบบางข้อ มีในหนังสือเล่มจิ๋ว และอีกหลาย ๆ ข้อ ท่านจะหาคำตอบได้เองจากการปฏิบัติและประสบการณ์ที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารี

โรตารีคือสโมสรที่รับสมาชิกที่มีอาชีพต่างประเภทกัน เช่นนายแดงมีอาชีพเป็นอุตสาหกรรมผลิตน้ำตาลทราย ก็จะมีเพียงนายแดงในอาชีพประเภทนั้นเท่านั้นเป็นสมาชิกของสโมสรแห่งนั้นได้ หรือนายขาวมีอาชีพเป็นนายธนาคาร สโมสรที่นายขาวเป็นสมาชิกอยู่จะรับสมาชิกใหม่ที่มีอาชีพซ้ำกันไม่ได้ รวมความว่า สมาชิกของ

สโมสรโรตารีนั้นล้วนต่างอาชีพกัน ยกเว้นอาชีพหนึ่งสอ-
 พิมพ์เท่านั้นที่สโมสรได้ให้เกียรติฐานันดรนี้โดยยอมรับไม่
 จำกัดจำนวน โดยเหตุนี้สมาชิกของแต่ละสโมสร จึงมี
 จำนวนจำกัดตามประเภทของอาชีพที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น
 เช่นที่สโมสรโรตารีกรุงเทพ ฯ มีสมาชิกประมาณ ๑๓๐ คน
 สโมสรโรตารีธนบุรีมีสมาชิกประมาณ ๗๕ คน สโมสร
 โรตารีเชียงใหม่ที่เพิ่งเริ่มดำเนินกิจการปัจจุบันนี้มีสมาชิก
 ประมาณ ๒๕ คน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของโรตารีคือ :-

เพื่อสนับสนุนและธำรงไว้ ซึ่งอุดมคติของบริการ
 เพื่อเป็นรากฐานของวิสาหกิจอันทรงค่า และโดยเฉพาะ
 เพื่อสนับสนุนและธำรงไว้ซึ่ง -

๑. การเพิ่มพูนความคุ้นเคย เพื่อเปิดโอกาสให้
 มีบริการชน

๒. ให้มีศีลธรรมอันสูงในการค้าและอาชีพ การ
 ยอมรับในอาชีพที่สุจริต และการให้เกียรติต่อกันเพื่อ
 เปิดโอกาสให้เสนอบริการต่อผู้อื่น

๓. ให้โรแทเรียนมีอุดมคติในการเสนอบริการ
แก่ตนเองหรือวงการค้าหรือชุมชน

๔. เพื่อเพิ่มพูนการเข้าใจระหว่างชาติ เกียรติ
นิยมและสันติภาพโดยให้มีภราดรภาพทางการค้า และ
ทางอาชีพชนทั่วโลก ให้มาร่วมรวมกันอยู่ในอุดมคติที่
จะเสนอบริการ

จะเห็นได้ว่าอุดมคติตามที่กล่าวข้างต้นนี้ ส่วนเพื่อ
เสนอบริการแก่ผู้อื่นทั้งสิ้น ซึ่งอยู่ในคำขวัญที่ว่า "บริการ
เหนือตนเอง" หรือ "ผู้ที่ได้ประโยชน์มากที่สุดคือผู้รับ
ใช้ผู้นั้นมากที่สุด" หรือ "การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่
ผู้อื่นคือหน้าที่ของชาวเรา" สรุปแล้ว การเป็นสมาชิก
ของสโมสรโรตารีนั้นคือการ "ให้" ไม่ใช่การ "รับเอา"
โรแทเรียนทุกคนจะต้องเสียสละเพื่อผู้อื่น สโมสรโรตารี
จึงแบ่งงานออกเป็น ๔ สาขา คือ

๑. บริการสโมสร ได้แก่การบริหารกิจการของ
สโมสรให้มีสมรรถภาพ เช่นการเข้าประชุม การทำความ
คุ้นเคยระหว่างเพื่อนสมาชิกด้วยกัน การจัดโปรแกรม

ของสโมสร การจัดพิมพ์โรตารีสารเป็นประจำทุกสัปดาห์
ของการประชุม สนเทศโรตารีเป็นต้น แต่ละแผนก
โรแทเรียนจะต้องให้บริการตามสติปัญญาและสมรรถภาพ
ของตน จะเกี่ยงงอนกันไม่ได้ หน้าที่เหล่านี้จะหมุนเวียน
กันในหมู่โรแทเรียน จนต่างคนต่างตระหนักถึงกิจการ
และหน้าที่ต่าง ๆ ของโรตารี

๒. บริการอาชีพะ โดยที่สมาชิกของโรตารีถูก
คัดเลือกมาจากผู้อยู่ต่างอาชีพกัน และนิยมชมชอบในการ
ให้บริการแก่ผู้อื่น สโมสรโรตารีจึงเป็นศูนย์กลางที่จะ
รวบรวมผู้ต่างอาชีพเหล่านี้ให้มาสมัครสมานในอุดมคติ
ร่วมกัน ก่อให้เกิดมิตรภาพและการช่วยเหลือกันและกัน
ขึ้น เพื่อจะได้กำลังอันเสนอบริการต่อส่วนรวมต่อไป
ขั้นแรกทีเดียว โรแทเรียนจะต้องยึดมั่นในอุดมคติเหล่านี้
สำหรับอาชีพของตน คือ

- ๑) เป็นความจริงหรือไม่ ?
- ๒) เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ?
- ๓) จะก่อให้เกิดเกียรตินิยม และมิตรภาพที่ดีขึ้น
หรือไม่ ?

๔) จะยังประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ?

นี่เป็นมติประจำใจของโรแทเรียนทุกคน ในการ
ประกอบอาชีพหรือภารกิจของตน ยกตัวอย่างเช่น
โรแทเรียนคนหนึ่งค้าหัวน้ำมันหอมสำหรับทำเครื่องสำอาง
ในการเสนอสินค้าของตนแก่ลูกค้า จะมีข้ออ้างถึง
จิตสำนึกของเขาอยู่เสมอว่า สิ่งที่คุณเสนอต่อลูกค้านั้น
เป็นความจริง หรือว่าบนเรื่องชนหลอกลูกค้าเพื่อให้ขาย
สินค้าได้เท่านั้น เมื่อเป็นความจริงว่าเขากำลังเสนอสิ่งที่
ถูกต้องและของแท้แก่ลูกค้าของเขา ข้อเตือนใจข้อที่ ๒
จะตามติดมาก็คือ “เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือไม่”
เช่นเขาขายสินค้าชนนแก่นาย ก. ในราคา ๑๐๐
บาท ในจำนวนและเวลาชำระเงินที่เท่ากัน แต่เขากลับ
มาขายให้นาย ข. ในราคา ๑๒๐ บาทเช่นนี้ จิตสำนึกจะ
เตือนให้เขาตระหนักว่า เขากำลังปฏิบัติสิ่งที่ไม่เป็นธรรม
แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสินค้านั้น เอละ เขาขาย
สินค้านั้นในราคามาตรฐาน ข้อที่ติดตามมาเมื่อตกลง
การค้าแล้วคือ “จะก่อให้เกิดเกียรตินิยมและมิตรภาพที่ดี
ขึ้นหรือไม่” ขอนสำคัญที่สุดสำหรับพ่อค้า เพราะ

พ่อค้าผู้หวังความเจริญในการค้าของตนนั้น ย่อมไม่คิด
 สิ้นเพียงให้ได้ขายสินค้าและได้เงินมาเท่านั้น แต่ต้องคิด
 ยาวในเรื่อง “บริการ” เพื่อจงใจและผูกผูกค้าไว้ใน
 อนุกรมของตน ทำอย่างไรจึงจะก่อให้เกิดความเชื่อถือ,
 เกียรตินิยมและมิตรภาพแก่ตนและแก่ผู้อื่น เอาละ เรา
 ยอมรับว่า เขาปฏิบัติข้อนี้ได้สำเร็จ คำถามขั้นสุดท้ายจะ
 มีว่า “จะยังประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือไม่”
 คำถามเตือนใจข้อนี้กล่าวถึง “ประโยชน์” และ “ทุก
 ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง” ซึ่งรวมทั้งผู้ขายและผู้ซื้อด้วยว่า
 สัมมาชีพของตนเพื่อความผาสุกของตนโดยเฉพาะหรือ
 ว่าเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น และส่วนรวมด้วย

หลัก ๔ ข้อนี้เราเรียกว่า “ข้อทดสอบ ๔ ประการ
 = The Four—Way Test” และมีที่มาจากนักธุรกิจคน
 หนึ่งในสหรัฐอเมริกา ผู้กำลังประสบความล้มเหลวใน
 วิชาธุรกิจของตน แต่ภายหลังได้คิดข้อทดสอบ ๔ ประการ
 นี้มาใช้ ได้ยังผลให้การค้าของตนรุ่งโรจน์ จนต่อมาได้
 เป็นที่ยอมรับ และนำไปใช้กันในสโมสรรอิตาลีทุกแห่ง

โรแทเรียนย่อมไม่ถือว่า ทรรศน์ที่ตนหามาได้นั้น
 เป็นของตนทั้งหมดโดยเด็ดขาด ยังมีคนอื่นมีกรรมสิทธิ์
 ในทรรศน์นั้น ๆ อยู่ เพราะฉะนั้น โรแทเรียนจึงมีอุดม
 คติอีกว่า “บริการคือน้ำทิพย์ของข้าพเจ้า – Service is my
 Business” กล่าวคือ ยังมีคนชรา ยาจก คนยากจน
 ขัดสน เด็กกำพร้า คนพิการและองค์การสาธารณ-
 ประโยชน์อีกมากมายแห่งที่ตองพึงทรรศน์ที่เราหา
 มาได้ โดยเหตุนี้ จึงกล่าวว่า ในทรรศน์ของเรา
 ต้องมีส่วนหนึ่งที่โรแทเรียนต้องเจียดไว้สำหรับประชาชน
 ผู้นำสงสารเหล่านั้น

๓. บริการชุมชน บริการนี้เพื่อช่วยเหลือ
 พี่น้องร่วมชาติและเพื่อนมนุษย์โดยส่วนรวม เช่นการ
 ปราบอหิวาตกโรค การสร้างสวนสาธารณะ การจัดงาน
 อื่น ๆ เพื่อหารายได้สมทบทุนช่วยการกุศล ฯลฯ เช่นที่
 กล่าวข้างต้น

๔. บริการระหว่างประเทศ โดยที่สโมสรโรตารี
 ถือว่า การเข้าใจดีต่อกันคือยาบำบัดการเป็นศัตรู การ
 อัจฉา วิชา และเพิ่มพูนมิตรภาพ ภราดรภาพชนทั่วโลก

บริการท่านนี้ จึงเป็นเสมือนทูตไมตรีที่สโมสรโรตารีแห่ง
 หนึ่งพึงมีแก่อีกแห่งหนึ่ง และที่โรแทเรียนจะต้องทำหน้าที่
 เพื่อปลูกฝังมิตรภาพชนทั่วโลกให้มากที่สุดเท่าที่ท่านจะทำได้
 บริการนี้ไต่ตงมูลนิธโรตารี โดยให้ทุนแก่นักศึกษา
 สำเร็จปริญญาตรี และประสงค์จะเรียนต่อชั้นสูงในต่าง
 ประเทศกำหนด ๑ ปี ซึ่งรายละเอียดเรื่องนี้จะสอบถาม
 ได้จากสโมสรโรตารีทุกแห่ง นอกจากนี้ยังมีโครงการ
 แลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างชาติอีกด้วย

สโมสรโรตารีไม่ใช่สมาคมหรือสโมสรลับ ไม่ต้อง
 มีการสาบานหรือปฏิญาณลับใด ๆ การประชุม การ
 ปฏิบัติงาน และบันทึกต่าง ๆ ของโรตารีล้วนเป็นเรื่อง
 เปิดเผยได้

สโมสรโรตารีไม่ยุ่งเกี่ยวกับลัทธิการเมือง ศาสนา
 หลักศรัทธา ลัทธิของความเชื่อถือในศาสนาใด ๆ โรแท-
 เรียนทุกคนควรต้องเป็นผู้เคร่งครัดในศาสนาที่ท่านนับถือ
 อยู่ ในการเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารี ไม่จำเป็นต้อง
 กรอกข้อความว่าตนเป็นเชื้อชาติอะไร นับถือศาสนา

อะไร หรือมีความนิยมในลัทธิการเมืองประเทศใด พุค
โดยย่อแล้วโรตารี่มีเสรีภาพในเรื่องเหล่านี้โดยสมบูรณ์

จะเห็นได้ว่า โรแทเรียนนั้นเป็น “ผู้ให้” มากกว่า
“ผู้รับ” การหวังที่จะให้บริการแก่ผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึง
การได้รับผลตอบแทนใด ๆ นั้น เป็นเกียรติที่พวกเรา—
โรแทเรียน—ภูมิใจกันมาก การเป็นโรแทเรียนนั้นไม่่ง่าย
นัก ยิ่งเป็นโรแทเรียนที่ตัดด้วยแล้วยิ่งยากมาก เมื่อ
ได้อุดมคติของโรตารี่ได้แทรกซึมเข้าไปในเส้นชีวิตของ
โรแทเรียนแล้ว เมื่อนั้นเขาจะรู้สึกว่าการเป็นโรแทเรียน
ที่คนนั้นเป็นของธรรมดา เพราะเขาพร้อมแล้วที่จะเสียสละ
เพื่อผู้อื่น เขาเต็มใจที่จะมีมิตร มีความเข้าใจระหว่างกัน
และหวังสันติภาพแก่ตนเอง แก่ชุมชนชน เพื่อนร่วม
ชาติ และแก่นานาชาติ สโมสรโรตารี่กว่า ๑๐,๐๐๐
สโมสรทั่วโลกได้ประกอบหน้าทีเหล่านี้แล้ว และเวลานี้
ก็กำลังปฏิบัติอยู่.

ประวัติของสโมสรโรตารีสากล

เมื่อ ค.ศ. ๑๙๐๕ นายความหนุ่มผู้หนึ่งชื่อ พอล พี. แฮร์ริส มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองชิคาโก สหรัฐอเมริกา ได้มีความคิดต้องการปลุกมิตรภาพกับคนทั่วไป ต้องการรู้จักชาวเมืองเดียวกันที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ โดยเขาเชื่อว่าการทำความรู้จักกันและรู้จักคนทั่วไปนั้นเป็นการส่งเสริมความรู้ด้านหนึ่งที่จะทำให้มนุษย์ต่างชาติ ต่างผิว ต่างศาสนา และลัทธิมารวมเป็นกำลังอันหนึ่ง เพื่อส่งเสริมมิตรภาพ และความเข้าใจดีระหว่างชาติให้เกิดบริการแก่สังคม

ดังนั้นในเย็นวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๐๕ พอล พี. แฮร์ริส จึงได้พบกับสหายสองสามคน คือ ซิล维斯เตอร์ ซิล (พ่อค้าถ่านหิน) กุสตาวัส เลอร์ช (วิศวกรเหมืองแร่) และอีแรม โซเรย์ (ช่างตัดเสื้อ) แล้วพอล

แฮร์ริส ได้เล่าความคิดของตน สหายของท่านจึงปรึกษา
ถึงการจัดตั้งสโมสรตามความคิดของ พอล แฮร์ริส ขึ้น ใน
เย็นวันนั้น สโมสรที่ยังไม่มชอกได้เริ่มจุด

รุ่งขึ้น พอล แฮร์ริส ได้เล่าเรื่องนี้ให้สหายของท่าน
อีกคนหนึ่งชื่อ แฮร์รี่ รักเกิลส์ (ช่างพิมพ์) แล้วท่านผู้นี้
ได้เล่าเรื่องให้ วิล เย็นเซ็น (พ่อค้าขายที่ดินและอาคาร)
แล้วต่างได้นัดประชุมกันที่สำนักงานของซิล ในวันหนึ่งที่
ประชุมได้ตั้งให้ซิลเป็นนายกคนแรกของสโมสร และได้
ตั้งให้ เย็นเซ็น เป็นเลขานุการ ส่วน รักเกิลส์ เป็นเหรัญญิก
พอล แฮร์ริส ได้ออกตัวอย่างสุภาพไม่ยอมเป็นนายก (ต่อ
มาอีก ๒ ปี ท่านจึงยอมรับตำแหน่งนายกของสโมสร)

ในระยะเริ่มต้นได้เป็นที่ตกลงกันว่าเฉพาะเจ้าของ
ร้านค้า หรือหุ้นส่วน หรือผู้จัดการเท่านั้นจะเป็นสมาชิก
ได้ การประชุมในเวลานั้นใช้สถานที่ร้านค้าของสมาชิก
หมุนเวียนกันไป เพื่อว่าสมาชิกคนหนึ่งจะได้รู้จักการค้า
ของอีกคนหนึ่ง ในการประชุมตอนต้น ๆ สมาชิกเสนอ
ชื่อสำหรับสโมสรหลายชื่อ แต่ พอล แฮร์ริส เสนอคำว่า

“โรตารี” (Rotary) ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยเอกฉันท์
ในหมู่สมาชิก

ต่อมาชนต่างชาติ ต่างภาษา ต่างศาสนา ต่าง
วรรณะ ก็ได้เข้ามาเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารีมากขึ้น
เพราะต่างได้เห็นคุณค่าในอุดมการณ์ของสโมสรนี้ ที่ตน
ต้องปลุกฝังมิตรภาพในระหว่างเพื่อนมนุษย์ ให้มีความ
ซื่อสัตย์ต่อกัน ให้รักความจริงเป็นหลักการดำเนินอาชีพ
ให้อุทิศตนเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม จนต่อมาได้มีคำ
ขวัญว่า “บริการเหนือตนเอง” (Service Above Self)
กิจการของโรตารีก็ได้ขยายกว้างออกทุกที่ จนเวลานี้มี
สโมสรกว่า ๑๒,๐๐๐ แห่ง และมีสมาชิกทั่วโลกเกือบ
๕๕๐,๐๐๐ คน

ใน ค.ศ. ๑๙๐๘ โรแทเรียนผู้หนึ่งของสโมสร
โรตารีแห่งซิกาโกอันเป็นสโมสรแห่งแรก ชื่อ แมนุเอล
มูโนส ได้เดินทางไปซิกาโก และได้พบกับนายโฮเมอร์
วูด เมื่อได้ทราบความประสงค์แล้ว นายโฮเมอร์ วูด จึง
ได้ช่วยกันจัดตั้งสโมสรโรตารี แห่งที่ ๒ ขึ้นที่เมืองซาน-

ฟรานซิสโก แล้วต่อมาก็ได้แพร่หลายไปทั่วสหรัฐอเมริกา
และแคนาดา

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๑๑ และ ๑๙๑๒ สโมสรโรตารี
ก็ได้ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก ไปตั้งกิจการขึ้นที่กรุง
ลอนดอนเป็นสโมสรที่ ๕๐

ใน ค.ศ. ๑๙๑๔ ก่อนสงครามโลก สโมสรโรตารี
เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น ๑๒๓ สโมสร มีสมาชิกทั้งหมดเวลา
นั้นราว ๑๕,๐๐๐ คน

ใน ค.ศ. ๑๙๑๕-๑๙๑๖ โรตารีข้ามมาทางมหา-
สมุทรแปซิฟิก และได้ตั้งสโมสรโรตารีที่ ๑๗๐ ขึ้นที่
ไฮโนลูลูในเกาะฮาวาย ในช่วงปีนั้นสโมสรโรตารีเพิ่ม
จำนวนขึ้นเป็น ๒๓๐ สโมสร และมีสมาชิกราว ๒๗,๐๐๐
คน ตลอดเวลาที่ผ่านมา สโมสรโรตารีได้ขยายกิจการ
ขึ้นในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาท้องถิ่นทั้งสิ้น

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๑๗ จึงได้ตั้งสโมสรโรตารีขึ้น
ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง คือ
สโมสรโรตารีที่ ๒๒๖ ในเมืองฮาวานาแห่งประเทศคิวบา

แล้วได้ขยายไปถึงอเมริกาใต้ โดยตั้งสโมสรแห่งแรกที่
มอนเตวิเดโอ แห่งประเทศอูรุกวัยขึ้นเป็นสโมสรที่ ๔๔๑
เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้ยุติแล้ว กิจการของโรตารี
ได้ขยายมาทางเอเชียโดยได้ตั้งสโมสรแห่งแรกขึ้นที่มะนิลา
ในประเทศฟิลิปปินส์ เป็นสโมสรที่ ๔๗๘ ตั้งขึ้นเชียงใหม่
เป็นสโมสรที่ ๕๔๕ ตั้งขึ้นที่กัลกัตตาเป็นสโมสรที่ ๕๘๗

มาถึง ค.ศ. ๑๙๒๑ สโมสรโรตารีได้เพิ่มขึ้นเป็น
๕๗๖ สโมสรมีสมาชิกราว ๗๐,๐๐๐ คน และในปีนั้น
กิจการของโรตารีจึงข้ามเข้าไปในทวีปยุโรป โดยตั้ง
สโมสรขึ้นที่กรุงแมดริดแห่งสเปน แล้วต่อมาที่โตเกียว

สโมสรเลขที่ ๑๐๐๐ ได้ถูกจัดตั้งขึ้นที่ยอร์กใน
ประเทศอังกฤษ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๒ ใน ค.ศ. ๑๙๒๕
ได้ตั้งสโมสรที่ ๑๗๘๔ ที่เมืองซริกในสวีตเซอร์แลนด์ ซึ่ง
จนถึงเวลานั้นกิจการของโรตารีก็ได้ถูกตั้งเป็นสโมสรขึ้น
ในหลาย ๆ ประเทศทางภาคพื้นทวีปยุโรปแล้ว ใน ค.ศ.
๑๙๓๐ สโมสรโรตารีที่ ๓๐๖๘ ถูกตั้งขึ้นที่โคโร

ในระหว่างปีโรตารี ๑๙๓๐ - ๑๙๓๑ กิจการของ
โรตารีได้ขยายไปอีกหลายประเทศ กรุงเทพฯ เป็นสโมสร

ที่ ๓๓๕๒ และฮ่องกงเป็นสโมสรมที่ ๓๔๑๓ เมื่อสงคราม
 โลกครั้งที่ ๒ เกิดขึ้น สโมสรโรตารีในหลายประเทศถูก
 ยุบโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศฝ่ายอักษะ โรตารีสากลได้
 ช่วยเหลือผู้ประสบภัยสงครามอย่างมาก ใน ค.ศ. ๑๙๑๔
 ได้บริจาคเงิน ๕๐,๐๐๐ เหรียญอเมริกาช่วยเหลือและ
 บำจยอื่น ๆ อีก เมื่อสงครามโลกแพร่มาทางตะวันออกไกล
 ที่เรียกกันว่าสงครามบูรพาเอเชีย นั้น สโมสรโรตารีใน
 ประเทศที่ถูกยึดครองก็ถูกยุบไปเช่นกัน แต่เมื่อสงคราม
 สิ้นสุดแล้ว กิจการของโรตารีก็ฟื้นฟูขึ้นตามประเทศ
 เหล่านั้นอีก ใน ค.ศ. ๑๙๔๖ โรตารีสากลได้ตั้งจุดหมาย
 จะช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยบริจาคผ้าเหลือใช้จำนวน
 หนึ่ง ๑๕๐ ล้านปอนด์ แต่อุดมคติของโรตารีได้อำนวย
 ผลอย่างดีเลิศ เกินกว่าตัวเลขที่คาดหมายไว้ คือมากกว่า
 ประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ปอนด์ ในกิจการเช่นนี้โรตารีเป็น
 ส่วนหนึ่งได้อำนวยประสิทธิผลได้อย่างฉับพลันและด้วย
 ความเต็มใจ เพราะโรแทเรียนแต่ละคนได้ถูกอบรมให้
 อยู่ในระบบของอุดมคติที่ตั้งงามเพื่อมนุษยชาติ และ
 “บริการเหนือตนเอง”

ต่อมา สโมสรโรตารีทุกแห่งในโลกได้รับข่าวอันน่า
 เสียใจถึงอนิจกรรมของนายพอส พี. แฮริส เมื่อวันที่ ๒๗
 มกราคม ค.ศ. ๑๙๔๘ รวมอายุได้ ๗๕ ปี เพราะด้วย
 วิจารณ์ของท่านผู้ที่เราได้มีสโมสรโรตารีชนทั่วโลก ขอ
 ให้กุศลกรรมที่ท่านได้ประกอบไว้ได้โปรดนำท่านสู่สันติ-
 สุขในสัมปรายภพด้วยเถิด.

ประสพการที่ตรึงใจ

ในฐานะผู้ว่าการภาค ๓๓๐ แห่งโรตารีสากล

โดย

หลวงสิทธิสยามการ - ผู้ว่าการภาค
กล่าวที่สโมสรโรตารีธนบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ว่าการของภาค ๓๓๐ แห่ง
โรตารีสากล ข้าพเจ้ามีหน้าที่ไปเยี่ยมบรรดาสโมสรโรตารี
ต่างๆ ในภาคนี้ ก่อนอื่น ข้าพเจ้าขอแจ้งให้ท่านทราบว่า
ภาค ๓๓๐ ของเรา เป็นภาคที่กว้างขวางที่สุด คือแผ่
ออกไปยังประเทศและดินแดนทางภูมิศาสตร์ถึง ๘ แห่ง
ด้วยกัน กล่าวคือ (๑) ประเทศไทย (๒) สหพันธ์
รัฐมลยา (๓) สิงคโปร์ (ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประ-
มาณ ๑,๐๐๐ ไมล์) (๔) สาระวก (๕) บอร์เนียว
เหนือ (ซึ่งอยู่ห่างจากสิงคโปร์ประมาณ ๑,๐๐๐ ไมล์)

(๖) เวียดนามใต้ (๗) กัมพูชา และ (๘) ลาว (ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพ ฯ ประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลเมตร) ข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมสโมสรโรตารีต่าง ๆ ในสหพันธ์รัฐมลายู สิงคโปร์ สาระวัค และบอร์เนียวเหนือมาแล้วรวม ๑๔ สโมสรด้วยกัน และวันนั้นข้าพเจ้ามีความยินดีมากที่ได้มาเยี่ยมสโมสรของท่าน.

ท่านทั้งหลายต่างก็เป็นสมาชิกของสโมสรโรตารีด้วยกัน. จึงควรทราบว่า โรตารีคืออะไร? คำตอบอันชัดเจนและอย่างสั้น ๆ ก็คือว่า โรตารี คือ สัมพันธ์ภาพของบรรดานักธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพทั้งหลายทั่วโลก ซึ่งมีตำแหน่งบริหารและซึ่งเชื่อว่า การยึดมั่นถือเอาบริการเป็นอุดมคติเป็นรากฐานแห่งความสุข และความสำเร็จในชีวิตการค้าและการสังคมของตน. ในโรตารีนั้น การคำนึงถึงผู้อื่นเป็นมูลฐานของบริการ และการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นการบำเพ็ญบริการนั้น. ทั้งสองอย่างนี้ รวมกันประกอบเป็นอุดมคติที่เรียกกันว่า อุดมคติของบริการ.

ปัญหาต่อไปมีว่า เมื่อท่านได้เข้าเป็นสมาชิกของ

สโมสรโรตารีแล้ว ท่านได้รับประโยชน์อะไรบ้าง ?
 ขอน ขอสรุปตอบอย่างสั้น ๆ ว่า

๑. ท่านจะรู้จักกับชายอีกมากมายหลายคน ซึ่ง
 ท่านควรจะรู้จักให้ดีขึ้น และการรู้จักกันนั้นแหละอาจกลายเป็น
 เป็นมิตรภาพอันแท้จริงและยั่งยืนต่อไปได้.

๒. ท่านจะได้เรียนรู้ว่า ในชีวิตซึ่งท่านมีอยู่ชีวิต
 เดียวในโลกนี้ ท่านไม่ควรเป็นบุคคลที่เห็นแก่ตัวเอง แต่
 ควรมีจิตใจเผื่อแผ่ไปถึงผู้อื่นด้วย.

๓. ท่านจะทราบว่างานการของผู้อื่นมีอะไรบ้าง
 ผู้คนได้ประสบปัญหาอะไรอย่างไร และความสำเร็จของ
 ผู้คนนั้นเนื่องมาจากมูลเหตุอะไร ?

๔. ท่านจะมีความคิดเห็นอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
 เกี่ยวกับธุรกิจหรือวิชาชีพของท่าน คือ ท่านจะมีความ
 คิดเห็นว่า ในการดำเนินธุรกิจหรือวิชาชีพของท่านนั้น
 ท่านจะต้องปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามหลักและมาตรฐานที่
 คนทั่วไปนิยมกันว่า ดีและยุติธรรม โดยให้บริการอย่างดี
 ที่สุดแก่ลูกค้าหรือลูกค้าของท่าน และคำนึงถึงสวัสดิ-
 การของคนงานหรือลูกจ้างของท่านด้วย.

๕. ท่านจะมีโอกาสเข้ามีส่วนอย่างจริงจังในกิจการ
ทั้งหลายที่มุ่งไปในทางที่จะทำให้ท้องถิ่นของท่านเป็นท้อง
ถิ่นที่พึงอยู่อาศัยด้วยความผาสุกยิ่งขึ้น.

๖. ท่านจะได้เรียนรู้ถึงความหมายอันแท้จริงของ
คติพจน์ของโรตารี ที่ว่า “บริการเหนือตนเอง”

รวมความว่า โรตารีไม่ได้เสนอให้ประโยชน์ใน
ทางการค้าแต่อย่างใดเลย. ท่านไม่ควรเข้าเป็นสมาชิก
ของสโมสรโรตารี เพื่อหวังผลได้ต่าง ๆ จากโรตารี ตรง
กันข้าม โรตารีเชิญท่านให้เข้ามาร่วมด้วย คือเลือกเพื่อน
รับท่านเข้ามาเป็นสมาชิก ก็โดยหวังผลหรือประโยชน์ที่
ท่านพึงอำนวยหรืออุทิศให้แก่โรตารีได้ ที่สโมสรโรตารี
รับท่านเข้าเป็นสมาชิกนั้น ก็โดยได้เลือกเพื่อนรับท่านเข้า
เป็นผู้แทนแห่งอาชีพของท่าน เพื่อให้ท่านช่วยส่งเสริม
หลักการของโรตารีในอาชีพของท่าน สิ่งที่โรตารีอำนวย
ให้แก่ท่านเป็นการตอบแทนก็คือ กำลังใจในทางศีลธรรม
การปฏิบัติงานที่มีผลดีจริง ๆ ด้วยตนเอง และความช่วย
เหลือและความสุขใจที่ได้ร่วมกับมิตร โรแทเรียนของท่าน

เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อื่น ซึ่งกำลังต้องการความช่วยเหลือ
 เหลือนั้นอยู่ เมื่อท่านได้เข้าเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารี
 แล้วท่านก็ควรปฏิเสธไม่ยอมรับเกียรติ หรือ ผลกำไร อัน
 เนื่องมาจากการเอาใจเอาเปรียบอย่างไม่เป็นธรรม หรือ
 จากการใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือจากการหักหลังกัน

ในสมัยก่อน นิยมถือกันว่า ความเด่นในสังคม
 และการมีอำนาจในทางราชการหรือในธุรกิจหรือวิชาชีพ
 เป็นเครื่องวัดความสำเร็จของมนุษย์ แต่ทุกวันนี้ รูปการ
 ได้ผันแปรไปแล้ว. ทุกวันนี้ เหตุการณ์แห่งสังคมของเรา
 ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย การดำเนินชีวิตตาม
 แบบเดิมเป็นส่วนมากได้ละลายหายไปพร้อมกับกาลเวลา
 และบัดนี้ ความคิดเห็นอย่างใหม่แพร่หลายออกไป ทุก
 วันนี้ ผู้ใคร่ใช้ชุมนุมชนของเขาอย่างดีที่สุด ย่อมได้รับความ
 สรรเสริญยกย่องและการนิยมชมชอบจากประชาชน
 ในปัจจุบันนี้ นิยมถือกันว่า บุคคลใดจะมีคุณค่าแก่สังคม
 เพียงใดนั้น ไม่ได้วัดกันด้วยจำนวนเงินอย่างเดียวเท่านั้น
 หากแต่วัดกันด้วยคุณประโยชน์ที่เขาผู้นั้น ได้อำนวยความสะดวก
 สังคมด้วย

พูดอย่างสั้น ๆ ก็คือ โรตารีแสวงหาทุกสิ่งทุกอย่าง
ที่พึงรวมบุคคลต่าง ๆ เข้ากันและหลีกเลี่ยงทุกสิ่งทุกอย่าง
ที่ทำให้บุคคลต่าง ๆ แยกแยกกัน

สโมสรโรตารีไม่ใช่สโมสรหรือสมาคมลับ และไม่
มีเจตนาหรือจุดประสงค์จะเข้าแทนที่หรือเข้าแทรกแซง
อย่างใด ๆ กับองค์การศาสนาหรือองค์การการเมืองใด ๆ
เลยหามิได้ ตรงกันข้าม โรตารีคาดหวังให้โรแทเรียนทุก
คน และแต่ละคน ซื่อสัตย์ต่อศาสนาและประเทศชาติของ
ตนตลอดไป

อนึ่ง สโมสรโรตารีไม่ใช่องค์การกุศลหรือองค์การ
สงเคราะห์ ซึ่งมีเงินที่พึงหยิบฉวยมาแจกจ่ายกันอย่างไม่
จำกัด ความจริง บรรดาสมาชิกของสโมสรโรตารีทั้งหลาย
ต่างก็เป็นบุคคลที่ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยกันทุกคน
และในการนี้แต่ละคนได้ยอมผูกมัดตนเองว่าจะบำเพ็ญตน
ภายในกรอบแห่งอุดมคติและหลักการที่โรตารีวางไว้
แต่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้มีจิตใจสูง ไม่เห็นแก่ตัว และยอม
เสียสละเวลาอันมีค่าของตน เพื่อค้นหาทางที่จะช่วยเหลือ

เพื่อนมนุษย์ด้วยกันและทนุบำรุงท้องถนนที่ถนนพหลโยธิน
 อยู่บนใหม่สภาพดีและผาสุกยงชน ทั้งนี้ภายในขอบเขต
 แห่งกำลังความคิดของตนและกำลังทรัพย์ที่พึงช่วยกันหา
 มาได้ อันที่จริง บรรดาโรคที่เรื้อรังทั้งหลายยึดมั่นใน
 หลักทว่า ถึงแม้ว่าตนจะต้องทำมาหาเลี้ยงชีพเป็นกิจวัตร
 กติ แต่ก็ยังพยายามแสวงหาโอกาสที่จะรับใช้ชุมชน
 โดยไม่คิดเห็นแก่เกียรติยศหรือประโยชน์ส่วนตัวเลย แต่
 เพื่อเป็นการตอบแทนยอมรับเอาความพอใจและความสุข
 ในความชื่นชมยินดีและความนับถือที่ประชาชนแสดงต่อ
 ตนเพื่อคุณงามความดีของตน ถ้าท่านยืนตักตาให้แก่
 เด็กคนหนึ่ง ท่านจะเห็นได้ทันทีว่า มีรอยยิ้มปรากฏขึ้น
 บนใบหน้าของเด็กคนนั้น ซึ่งแสดงว่าเด็กคนนั้นดีใจและ
 สุขใจจริงๆ ความดีใจและความสุขใจของเด็กนี้ ไม่มี
 ความหมายอะไรแก่ท่านบ้างหรือไม่ทำให้ท่านผู้ซึ่งเป็นผู้
 ให้ตักตาแก่เด็กคนนั้น มีความพอใจและสุขใจบ้าง

เมื่อท่านเข้าเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารีแล้ว ท่าน
 ก็ควรพยายามชวนชวนเพื่อเรียนให้ทราบว่า โรตารีคือ
 อะไร วัตถุประสงค์และอุดมคติ ความสำเร็จ และ

ประโยชน์ของโรตารีมีอะไรบ้าง ท่านควรทราบว่า
หน้าที่และข้อผูกพันของท่านในฐานะเป็นสมาชิกของ
สโมสรโรตารีมีอะไรบ้าง ท่านควรทราบว่าในชีวิต
สังคมของตุนั้น โรแทเรียนแต่ละคนควรปฏิบัติงาน
อย่างจริงจังด้วยตนเอง เพื่อให้เป็นไปและได้ผลสมจริง
ตามอุดมคติของโรตารี นี่เป็นความรับผิดชอบอันหนึ่ง
ซึ่งเขา ในฐานะที่เป็นโรแทเรียนคนหนึ่ง ไม่อาจจะ
หลีกเลี่ยงเสียได้ เพื่อให้ได้ผลตามนี้ ท่านควรจะพยายาม
หาความรู้ โดยอ่านและศึกษาเอกสารต่าง ๆ ของ
โรตารีด้วยความสนใจ อันหลักการที่เป็นมูลฐานของ
โรตารีเหล่านี้ ถ้าท่านเข้าใจดีและปฏิบัติตามแล้ว ท่าน
ก็จะได้ชื่อว่าเป็นโรแทเรียนที่ดีคนหนึ่ง

นอกจากนี้แล้ว ท่านยังควรบำเพ็ญกรณีย์อันช่วย
บริการให้แก่เพื่อนสมาชิกในสโมสรโรตารีของท่าน และ
แสวงหาความสนุกสนานจากการคุยกันและการสังสรรค์
กับเขาเหล่านั้น แล้วท่านก็ควรบำเพ็ญกรณีย์อันช่วย
บริการให้แก่ท้องถิ่นของท่าน คือ ช่วยทำงานเพื่อความ
สุขและสวัสดิการร่วมกันแห่งชุมชนของท่าน ปฏิบัติ

งานในอาชีพของท่านให้เป็นไปตามหลักการและมาตรฐาน
ต่าง ๆ ของโรตารี เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนอื่น ๆ ทั่วไป

สัมพันธภาพหรือความสนอกสนานอันเนื่องมาจาก
การคุยกันและสังสรรค์กัน หรือที่ฝรั่งเรียกว่า fellowship
นั้น เป็นประโยชน์อันสำคัญอันหนึ่งที่โรแทเรียนพึงได้
รับ ตั้งแต่แรกเริ่มมาแล้ว สัมพันธภาพนี้ได้เป็นพลังอัน
สำคัญยิ่งของโรตารี จากสัมพันธภาพนี้เองที่เกิดมีอคมคติ
แห่งบริการขึ้น สโมสรใดไม่มีสัมพันธภาพตั้งแต่วัน ย่อม
เป็นสโมสรอันเงียบเหงา สัมพันธภาพระหว่างสมาชิก
ของสโมสร โรตารีด้วยกันจะมีขึ้น ได้ก็โดยสมาชิกแต่ละคน
มาร่วมประชุมกันทุก ๆ สัปดาห์เป็นปกติ สโมสรโรตารี
มีข้อบังคับอยู่ว่า สมาชิกจะต้องเข้าร่วมประชุมในการ
ประชุมประจำสัปดาห์ของสโมสรทุก ๆ ครั้งไป และถ้า
ขาดประชุมโดยไม่ได้รับอนุญาตไป ๔ สัปดาห์ติดต่อกัน
แล้ว ก็ย่อมขาดจากสมาชิกภาพไปในตัว จุดประสงค์
ในการนี้ก็คือว่า ถ้าท่านและเพื่อนสมาชิกของท่านพบปะ
และรับประทานอาหารกลางวันด้วยกันทุก ๆ สัปดาห์ คุย
กันถึงเรื่องอาหาร เครื่องแต่งกาย การกีฬา เพลง ฯลฯ

และล้อเลียนกันและหัวเราะกันทุก ๆ สัปดาห์แล้ว ใน
ไม่ช้า ท่านและเพื่อนสมาชิกของท่านก็จะรู้สึกว่ามีสัม-
พันธภาพ หรือ มิตรจิตต่อกัน ความสนิทซิคชอบที่มี
และเพิ่มพูนขึ้นแต่ละสัปดาห์ อันเป็นผลเนื่องมาจากการ
เข้าร่วมประชุมกันเป็นประจำทุก ๆ สัปดาห์นั้น จะก่อให้เกิด
เกิดมิตรภาพขึ้น และมิตรเหล่านั้นบางคนอาจกลายเป็น
ส่วนหนึ่งแห่งชีวิตของท่านก็ได้ กล่าวคือ มิตรเหล่านั้น
จะช่วยขบแก้ปัญหาต่าง ๆ ของท่าน และใญ่ยามท่านต้อง
การกต ใญ่ยามเจ็บไข้กต หรือใญ่ยามฉกฉนกต ท่าน
และมิตรเหล่านั้นของท่านก็จะเข้าช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
อย่างจริงจ้งและด้วยความเต็มใจ นี้ไม่ใช่สิ่งที่ท่านต้อง
การในชีวิตของท่านร้

สัมพันธภาพน ควรมีในระหว่างบรรดาสมาชิก
ทั้งหลายของสโมสรโรตาร้ด้วยกัน เฉพาะอย่างยิ่ง กับ
สมาชิกใหม่ เราจะคาดหวังให้สมาชิกใหม่มาทำความรู้จัก
กับเราก่อนนั้นไม่ได้ แต่ถ้สมาชิกเก่าๆจะเป็นผู้เริ่มชน
ก่อนแล้ว เขาคงจะตั้งใจเป็นอันมาก ในสโมสรโรตาร้
นี้ไม่มีใครเป็นคนแปลกหน้าเลย สมาชิกทุกคนเป็นเสมือน

พี่น้องกันทั้งนั้น โดยไม่คำนึงถึงว่าใครมีเชื้อชาติหรือ
 ถิ่นที่หรือศาสนาอะไร มีผิวเนื้อสีอะไร หรือมีตำแหน่ง
 หน้าที่อะไรในราชการ หรือในธุรกิจหรือวิชาชีพใด ๆ
 ทั้งสิ้น ฉะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกแก่คนหนึ่ง ท่าน
 ควรเข้าไปหาผู้ที่^{๒๗๗}เป็นสมาชิกใหม่ แนะนำตัวท่านต่อเขา
 และนั่งรับประทานอาหารด้วยกัน ท่านกับเขาก็จะได้คุย
 กันและได้รับความสนุกสนานด้วยกัน ต่อไปเขาอาจกลายเป็น
 เป็นมิตรที่สนิทสนมคนหนึ่งของท่านก็ได้ ใครจะรู้

อีกข้อหนึ่ง ก็คือ เราควรจะสร้างสะพานแห่งมิตร-
 ภาพ ไม่เฉพาะแต่ภายในสโมสรของเราเท่านั้น แต่ใน
 ระหว่างเราซึ่งเป็นโรแทเรียนกับผู้ที่ไม่ได้เป็นโรแทเรียน
 ในท้องถิ่นของเราด้วย นี่หมายความว่าท่านจะต้อง
 บำเพ็ญตนให้ตัวเองเกิดมีความสนใจในท้องถิ่นของท่าน
 หรือให้รู้สำนึกถึงความรับผิดชอบของท่านในส่วนของที่เกี่ยว-
 กับท้องถิ่นของท่าน สโมสรโรตารีนั้นเป็นส่วนสำคัญ
 ส่วนหนึ่งแห่งท้องถิ่นที่สโมสรตั้งอยู่ ฉะนั้นสโมสรจึงควร
 แสวงหาทางที่จะทำประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นนั้น ที่จะทำ
 ให้ราษฎรในท้องถิ่นนั้น มีความนับถือและความไว้วาง

ใจในสโมสรรของท่าน ถ้าท่านต้องการจะร่วมทุกข์ร่วมสุข
 อย่างเต็มทีกับราษฎรในท้องถิ่นของท่าน ถ้าท่านต้องการ
 เป็นคนของท้องถิ่นนั้นจริงๆ แล้ว ท่านต้องทำงานที่ตก
 เป็นส่วนของท่านให้ได้ผลจริงจัง เพื่อท่านจะได้มีที่อัน
 เหมาะสมสำหรับตัวท่านเองในท้องถิ่นนั้น ถ้าท่านบ่า-
 เพญญ์ตนได้เช่นนั้น ราษฎรในท้องถิ่นของท่านก็จะมองดู
 ท่านด้วยสายตาที่เห็นและนับถือท่านว่าเป็นเครื่องหมาย
 แห่งคุณงามความดี และความเคารพของท้องถิ่น ถ้า
 ราษฎรในท้องถิ่นของท่านนับถือท่านอย่างว่ามานี้ ท่าน
 คงจะมีความพากพุ่มใจอย่างสุดซึ้งใจใหม่ ฉะนั้น ใน
 ฐานะที่เป็นสมาชิกของสโมสรรโรตารี ถึงแม้ว่าท่านจะมี
 งานมากสักเพียงใดก็ดี ท่านก็ควรเจียดเวลามาทำงานให้
 แก่สโมสรรอย่างจริงจังและด้วยตนเอง เพื่อจะได้เป็นตัว
 อย่างแก่คนอื่น ๆ ต่อไป.

ที่จะทำเช่นนั้น ท่านไม่จำเป็นต้องเป็นเศรษฐี หรือ
 เป็นผู้ที่มีตำแหน่ง หรืออำนาจพิเศษอะไรเลย บุคคล
 ที่ให้เงินหรือที่ใช้อิทธิพลเพื่อเข้าเป็นสมาชิกของสโมสรร
 โรตารี แต่ไม่มีความสนใจในโรตารีไม่มาประชุมทุก ๆ

สัปดาห์ ไม่สังสรรค์และสนุกสนานกับเพื่อนสมาชิกด้วย
กัน และไม่สนใจที่จะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรตารีนั้น
ย่อมไม่ใช่โรคแทรกซ้อนที่แท้จริง.

เป็นความจริง ที่ชีวิตในยุคอวกาศนี้ บังคับให้ท่าน
ต้องทำงานมากและด้วยความรีบเร่งด้วย แต่ถึงกระนั้นก็
ท่านก็ไม่ควรยอมให้สิ่งเหล่านั้นหรือความโลภหรือความ
สนุกส่วนตัวมาผลกั้นและไล่ส่ง ความไม่เห็นแก่ตัวเอง
และคุณงามความดี ให้หลุดพ้นไปจากหัวใจท่าน ท่าน
ควรพยายามแสวงหาความสุขใจและความพอใจในการ
บำเพ็ญบริการให้แก่ผู้อื่นโดยไม่เห็นแก่ตนเอง และโดย
ไม่คิดหวังจะได้รับรางวัลหรือผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น
เชื่อข้าพเจ้าเถิดว่า ถ้าท่านดำเนินชีวิตของท่านตามความ
คิดเห็นและแบบฉบับอันง่าย ๆ ดังว่ามานั้นแล้ว ท่านจะ
รู้สึกันว่า ชีวิตของท่านมีคุณค่าและมีความพอใจมากยิ่งขึ้น
ขึ้น และยังมีสิ่งดี ๆ อีกมากมายที่ทำให้ท่านอยากมีชีวิต
อยู่อีกต่อไป.

โปรดจำไว้ว่า โรตารีสอนท่านให้บำเพ็ญกรณเพื่อ
ช่วยทำให้ความเป็นอยู่ของมนุษย์ เฉพาะอย่างยิ่งความ

เป็นอยู่แห่งท้องถิ่นของท่าน เจริญขึ้นและดีและผาสุกขึ้น
 เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถช่วยตัวเอง เพื่อสร้างยุวชน
 ให้เป็นคนดีและมีประโยชน์ของโลกในวันข้างหน้า เพื่อ
 ยกระดับของการดำเนินธุรกิจและวิชาชีพให้สูงและดีและ
 ซอบธรรมยิ่งขึ้น เพื่อทำให้คนทั้งหลาย โดยไม่คำนึงถึง
 อายุ เชื้อชาติ อยู่ร่วมกันอย่างใกล้ชิด ในความร่มเย็น
 ของมิตรภาพและความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน ^{๒๒}นี่คือ
 เนื้อหาทั้งหมดของโรตารี ^{๒๓}นี่แหละคือโรตารี.

A MOST IMPRESSIVE EXPERIENCE AS A GOVERNOR OF ROTARY

by

Luang Sitsayamkan

Governor, Rotary District 330, 1959-1960

As Governor of Rotary District 330 for the Rotary year 1959-1960, I had visited all the Rotary clubs in the District area—from Chiengmai and Vientiane down to Saigon and Singapore, and to Jesselton and Sandakan in North Borneo. It had been my privilege to have observed Rotary at work in the different clubs in our District. As District Governor I had travelled at least 10,000 miles, and like most good French wines, I travelled well.

The restoration of peace in this region after World War II has witnessed a rapid growth of Rotary in this District. More new clubs were established, and three countries, namely: Vietnam, Cambodia, and Laos, were added to the District, thus making it one of the most extensive areas of Rotary International. This District now covers 8 countries and geographical regions, that is to say: (1) Thailand, (2) Federation of Malaya, (3) Singapore (which is 1,000 miles from Bangkok), (4) Sarawak, (5) North Borneo (Sandakan is 1,000 miles from Singapore), (6) Vietnam (Saigon is 600 miles from Bangkok), (7) Cambodia, and (8) Laos (Vientiane is

about 600 miles from Bangkok). When I went to visit the Sandakan Rotary Club, it took me 10 hours from Singapore on the Malayan Airways plane, with intermediate stops, of course. But even then, 10 hours' flight was no joke. Now with the Viscount Air-planes, the flying time is much shorter.

In our District, the languages used and spoken are at least 10 in number, namely: Thai, Malay, Tamil, Chinese, Dyak, English, Vietnamese, Cambodian, Laotian, and French. I hear that in the United States a number of attractive young girls can speak three languages with their eyes. I don't know if any of you have this linguistic gift. For myself, I must say I have not been blessed with such wonderful luck. Before I visited the Vientiane Rotary club, I was advised that in addressing that Club I should speak in either Thai or French, and that English would not be understood at all. Naturally, I prepared an address in Thai, and I managed to have a rough translation in French ready, in case it might be needed. Upon arrival in Vientiane, I asked the Secretary of the Vientiane Club in which language I should address the club and he replied: English! In the Saigon West Rotary Club, four languages are used, viz: Vietnamese, Chinese, French and English. Because of the various different languages used and spoken in our District, translation from one language to another is necessary. I am glad we don't have to translate poetry for there is

a saying that a translation of poetry is like a woman: the more beautiful it is, the less it is likely to be faithful.

Now, the races and nationalities represented in the membership of the Rotary clubs in our District are no less than 20. Nevertheless, I am glad to say that wherever I went within the District area I found warmth, friendship and hospitality. This is living testimony that the differences in race, nationality, language, culture, and colour of skin are no barriers to mutual understanding, goodwill and friendship. I have found that in each of the communities in our District, in which Rotary serves, the name "Rotary" is always and everywhere, not only the symbol of the highest quality of makind-selfless services to fellow men—but also **THE KEY** to the homes and hearts of all Rotarians and their friends. Here is evidence of Rotary's richness in diversity and its solidarity in spirit. In effect, in District 330 we are sort of a small United Nations of Rotary.

Speaking of selfless service reminds me of the story of an unselfish man. He spotted a young charming lady edging her car in and out of a tiny parking space. Ten minutes later, thanks to his helpful directions, the car was neatly parked in the space. "Thank you very much," the lady said, smiling. "It was very nice of you. But I was really trying to get out!"

I have been talking for some time now about this thing we call Rotary, and some of you may wonder what exactly I myself have found in it. Well, a man cannot

live without food; neither can he live without friends. With no friends, you will be lonely, and aching hours of loneliness and emptiness can be a most terrible thing for a man, and even for a woman. In a town in Massachusetts, U.S.A., an 80 year old man was seeking a divorce from his 70 year old bride. He testified that two weeks after their marriage she became lonesome and, without a word to him, she packed her bags and went straight home to her mother.

Another instance is that of a lonely man. He is given this advice: By all means, marry. If you get a good wife, you will not be lonely and you will be very happy. If you get a bad wife, don't worry; you will soon become a philosopher.

Rotary has given me many opportunities of service—many opportunities to be helpful not only to fellow Rotarians, but also to some of the youth and needy people. It has given me many happy hours of fellowship with my fellow men, thus enabling me to understand them and helping them in turn to understand me. It has given me many programmes that enlarged the horizon of my vision, broadened my perspective, and widened my field of knowledge. It has given me many local, national, and world-wide contacts which have welled up in me a feeling of deep satisfaction as the years have rolled by. It has added a degree of sympathy and kindness to my heart and mind. Despite the distances between us, it

has brought me closer at heart and in thought and spirit to my fellow men in other lands, who have a common desire to live and to share life with others.

It is nice to know that we have half a million Rotarian friends all over the world, on whom we are sure we can count for the warmth of heart and for friendly assistance. It is this feeling that has sweetened my life and has urged me to do what little I can to contribute to the common good and welfare of our community. This is the spirit of selfless service and co-operation, with which the name of "Rotary" is closely associated. This, then, is how I feel about Rotary. What about you? Don't you feel the same way too? Come, come; don't be shy. A man known for his courage went in to ask his boss for an increase of his salary. I don't know what happened; but this was what he told his wife after he had got home: "He was a perfect lamb when I asked him for a raise. All he said was BAH".

In Rotary, however, I hope we don't have such "lambs". Rotary is an adventure into selfless service and its impact upon human life has been profound. A day will come when you will realize, as I have realized the increasing value of Rotary. Don't worry. You will soon re-capture this Rotary spirit all right; or better still, let it re-capture you. I don't mean the kind of spirit that comes from a bottle, but the spirit that grows in the heart of man.

As a Rotarian, you may be assured that wherever you go—whether in our own District or elsewhere where there is a Rotary Club—you will be greeted with warmth and a big, friendly smile.

This recalls to me the experience of a friend of mine. One day his son, who was a budding young man of 22 summers, asked him as to the difference between a smile and a laugh. “When I was your age,” my friend replied, “the girls smiled at me. Now they laugh at me. That’s, the difference, son.”

In Rotary, as in life, friendship and fellowship are basic, and attendance at the weekly meetings is the foundation of friendship and fellowship. In your home town, you have the warm friendship of your fellow Rotarians who are men of your own kind—warm, friendly, helpful, and ready to serve your community beyond the measure of money and personal honours. In times of need, illness, or emergency, they will rally around you to give you a helping hand and an encouragement that one needs in such circumstances. If and when you travel to other countries, you will meet Rotarians who are strange and interesting people. They may speak a different tongue, but they will nevertheless greet you with a friendly smile and a welcoming hand. They are the people you know you can trust, and they will be the eyes and hands that can guide you to the right way. They may not be rich in wealth and power, but they are certainly

rich in warmth and friendship, and they will assist you in every way they can without a thought of any reward or return.

We are now living in what is called the "Space Age". Whatever we call it, it is an age pregnant with all kinds of struggles. It is an era of racial discrimination, of shortage of schools and health clinics, of juvenile delinquency, of a massacre on the roads, etc. It is an era that brings fears to our hearts-fears of the unknown for ourselves and for our children. But it is the challenge of our age, the challenge to Rotary. Are you going to do nothing about it? Are you going to sit contentedly on a comfortable rocking chair, idling away your precious leisure time, watching life pass by, without a flicker of a thought for the benefit of the community in which you live and work?

To-day Rotary continues to grow at a galloping pace. It continues to expand its services to the people throughout the world. Progress is the Rotary way of life, so we cannot afford to remain static. We too must make progress in order to keep pace with the times. While attempts are being made to get a human being into space, we should attempt to get good men in Rotary. Talking of progress, I am reminded of this story. After a visit to an old friend in a hospital, a man took the patient's very lovely nurse aside and asked: "Now, please be frank with me. Is he making any progress?" "None

at all," replied the nurse emphatically. "He is not my type!"

In modern times, community life has become more complex than in the good old days. But if community life means anything to you, if you really have some unselfish interest in your community and its youth, you will pause and ponder what truly is the place you occupy in the community in which you live and work. Have you been active and made any useful contribution to the life of the community or to its youth? Are you looked upon as one of its useful members, as belonging to the community; or are you looked upon as a stranger or an outsider? Please remember that a "stranger" need not necessarily be a foreigner. Or have you lived in the community only to pursue your selfish end without caring about the living conditions of the community and of its people? If you have a genuine desire to do something to build your community and its youth, there can be no limit to your response, to your loyalty to the community, and to your enthusiasm. Some of you may live here only for a temporary period of time. In that case, this should prove even more vital to you. The Rotary lapel badge or the Rotary tie that you wear, or the inclusion of your name in the list of Rotarians in your club marks you out as a leader of your business or profession in your community. You are looked upon as a Rotarian—as a man of honour and of everything that Rotary stands for—friendly, selfless, active and ready to help some one who really needs

help. Do not forget that people are known for what they do, not for what they have in their mind.

There is a story of husband who prided himself on what he had done. He once boasted in the presence of his wife that when anything went wrong around the house, it was he who got busy and fixed it. "Yes," his wife said, "since you fixed the clock, the cuckoo backs out and asks: 'What time is it?'"

A couple returned home one afternoon, the husband from his office and the wife from a shopping expedition. They had not been home 5 minutes when the door-bell rang. The wife opened the door and a delivery boy walked in with several parcels and a bill. The husband looked at the parcels, and he grunted when he was handed the bill. The wife then said: "I've spent the whole morning shopping at several of the stores until my feet ached and I don't brag about it. Now all you have to do is to sit down and spend just 5 seconds writing a cheque, and you grumble."

Thus, it is not merely what you do. It is the quality of your action or service that counts. If you do some good for the community in which you live and work, or for some local schools, or for the youth of the community, you will be looked upon with respect and gratitude, and this will go on long after your departure from this country or from this life. Although your stay here may be short in duration, your name will long remain in memory.

Wouldn't that give you a sense of joy and satisfaction?
Does that really mean nothing to you?

It is up to us, as individuals and as good Rotarians that we are, to show what we can do. In the home, in the community, in all places, we must face up to the task that challenges us. I am sure you all have the brains and the means to do it. I know it is better to set up an eating shop than a book-shop because an empty stomach demands sustenance much oftener than an empty head. I am convinced that with your brains, your strength, and your vitality, you will be able successfully to meet the challenge of our time, if only you set your heart on it. So, please set your heart and mind on it.

Some Rotarians may say that they have promptly discharged their obligations to their club; they have paid their dues promptly; they have attended the weekly luncheon meetings of the club regularly. They have their own business to look after and social engagements to attend to, and they can't be bothered with any thing else, leave alone Rotary activity. It's a waste of time. But is it really a waste of time? The answer is important, for it affects Rotary so much. There are doubtless different viewpoints. But as Rotarians you have accepted the Rotary ideal of unselfish service and other Rotary principles. Accordingly, you should have a sense of responsibility for what you have voluntarily accepted as a part of your way of life, and you should consider your

responsibility in the context of the community in which you live and work. No one can force you to do anything. The answer lies right in your own heart and conscience. So, you should not only speak about Rotary and its ideal to which you are committed, but you should also act and live it! If we put an extra ounce of goodness and goodwill into our heart, we shall increase our power of helpfulness to people and the youth who really need help. Therefore, let us be a little less self-seeking, but a little more thoughtful for and helpful to others. Let us be less bitter in our speaking, but more kindly and generous with our actions. In this traditional Rotary way, we shall *all* help build a good and solid foundation for our community and its youth, and make them better equipped for the task of meeting the challenge of tomorrow.

There is one disease now, which no medicine, no gold, and no doctors in the world can cure, and that is "old age". But don't be discouraged. You will not feel old if you know how to keep young, if you know how to make better use of your leisure time. I'm not passing on any tips, but I just want to remind you who have reached the youth of their old age that a man has reached middle age when the girl he winks at thinks he has something wrong in his eye.

You are not old-not just yet. A woman is as old as she looks, but a man is old when he stops looking. From

my observation, none of you has stopped looking yet. So, let us enjoy Rotary and ourselves to the fullest, while we still have the vigour and vitality to do it. Life may be at 50, but it can also end at 40. And if you want to live to 90, don't look for that on your speedometre, but on the good deeds that give you joy and satisfaction and that may add years to your life.

The Rotary movement in Thailand has, I am glad to say, everything we can all be proud of. We now have 4 Rotary clubs in the Kingdom; Bangkok, Dhonburi, Chiengmai, and Nakorn Sawan. The possibility is being explored of organizing new Rotary Clubs in this country. In the meantime, these 4 Rotary Clubs give us a wider and better opportunity to render service to our communities.

The real power of Rotary lies with the individual Rotarians. Thus, efforts should be made on all levels, and not by only a few. An army cannot consist wholly of Generals, and a business cannot comprise solely of Directors. Rotary is a chain of accepted responsibility and of willingness to render selfless service to others, and this is desirable at all levels. So, all Rotarians must respond to this accepted duty. It has been said that the real test of Rotary is in the local clubs. In fact, however, the test reaches far deeper than that. It reaches down to every single member in every local club-to each and every one of YOU!

R.I. President McLaughlin has asked us to live Rotary and to express and expand it. So, let us all unite in fraternal spirit and add an extra dimension of effort and goodwill to help contribute to the betterment of our communities, to build up wholesome fellowship and goodwill among men, and to turn out the type of young men who will follow in our footsteps.

A Rotary Club is what you and I make it. It will crumble and be over, if you and I neglect it. So, let us make it alive, afire!

Let us all think together and work together as Rotarians!

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์พระจันทร์ กรุงเทพฯ จ.พระนคร นายสีหะ บุญยศิริรังษี เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๐๖